

Vážení paní, vážení pane, s radostí bychom Vám chtěli sdělit, že čistý výtěžek naší jarní sbírky dosáhl 137 tisíc korun a že kromě toho jsme od vzniku SOOD dostali dary v celkové výši 574 tisíc korun. Na náš sbírkový účet č. 151151156/2010 přispělo již víc než 1 600 dárců! Za tuto podporu moc a moc děkujeme a velmi si jí vážíme. Jen díky tomu jsme mohli v naší činnosti pokračovat a snažit se pomáhat dětem, které to potřebují. Za každou pomoc a podporu mnohokrát děkujeme a doufáme, že díky tomu budeme moci naši činnost dál rozvíjet.

Jménem republiky zničené dětství i zničené zdraví

Desetiletý Jiří Kronhoffmann se měl na základě rozhodnutí soudu také naučit lásce k otci. Strávil tři měsíce v ústavu, šest let v péči násilného otce, přes dva roky neviděl mamku. Teprve v šestnácti letech byl (jiným soudem) svěřen do její péče. Nyní v osmnácti letech trpí smíšenou úzkostně depresivní poruchou, posttraumatickou stresovou poruchou, polyvalentní alergií a autoimunitním onemocněním, které je velmi pravděpodobně podmíněno dlouhodobým stresem v rodinných vztazích. Ve zprávě ošetřující lékařky MUDr. Jitky Bartkové ze dne 19. 10. 2016 se dále konstatují panické ataky a masivní úzkost v souvislosti s možným spátním otce. Bál se opustit sám domov a docházet do školy. Ze zdravotních důvodů byl Jirka nucen na doporučení lékaře přerušit studium na soukromé obchodní akademii. Pokuty uložené matce za to, že násilím vytáhla syna zpod stolu nebo ze skříně, kam se před otcem schovával a nepředala mu ho, dosáhly 80 tisíc korun, přes 40 tisíc korun činily náklady řízení (znalečné). Matce, jejíž hrubý příjem činí cca 11 tisíc korun, zbývá po osmi letech splácení zaplatit ještě 50 900 Kč.

Jirka ještě u maminky

Ve spise je založena i zpráva terapeutky Mgr. Dany Široké ze dne 2. 3. 2006, v níž se uvádí:

„Od počátku roku 2006 se Jiří Kronhoffmann v doprovodu své matky Dity Kronhoffmannové zúčastnil 2x terapeutického sezení v Protistresové poradně. Osobnost dítěte je velmi narušena, při sebemenší stresové zátěži dochází u dítěte k sebevedeckému jednání. Soud nedostatečně bere v úvahu psychické trauma dítěte z otce, především sebevedecký program osobnosti.“ I snaha sousedů a známých rodiny potvrdit domácí násilí ze strany otce byla marná. Pan Petr Pawelka soudy dne 14. 9. 2002 napsal: „S paní Ditou Kronhoffmannovou jsme byli sousedé od dubna 2001 do 13. února 2002, kdy paní Dita K. utekla od svého manžela i se svým dítětem. Paní Dita K. si několikrát stěžovala na útoky ze strany manžela, toto bylo patrné i na obličeji paní K.“

V přípisu paní Elišky Brandové ze dne 16. 11. 2003 se uvádí: „Manžel ji izoloval od lidí, často na ni křičel. Jednoho dne ke mně přiběhl, že se ho bojí. Bylo vidět, že má modřiny v obličeji a na rukách.“

Soudkyně nevyšlechla ani svědkyni Radovanu Dufkovou, která potvrdovala panickou reakci Jirky poté, kdy otec srazil matku na zem, ta ztratila vědomí, přijela záchranka a malý Jirka stále křičel „táta zabil mámu“.

Dne 11. 5. 2014 napsal patnáctiletý Jirka dopis Okresnímu soudu v Karlových Varech, kam byl spis naštěstí pro něj postoupen (citujeme): „Chci Vás poprosit, abych se směl vrátit domů ke své mamince. Nevím, proč mi vzali to nejmilovanější, co mám. Otec mě nechal násilím převést do ústavu s mřížemi. To mi bylo devět nebo deset let. Byl to trest za to, že jsem před ním s maminkou utekl, ale on nás týral. Nevím, jestli bylo horší deptání nebo ořes mozku, co mi udělal. Deptal mě ještě víc než mamka. Když mi bylo pět let, tak jsem šel s maminkou v Nejdu po silnici a najednou jsem ho uviděl, jak jde za námi, tak jsem táhl maminku, aby utíkala, ale on nás dohonil a udeřil maminku

do hlavy a ona spadla a ležela na silnici. Vím jen, že jsem strašně křičel, že táta zabil mámu, a klečel jsem u ní.

Když dostanu špatnou známku, tak se bojím vrátit do jeho domu. Někdy se na mě vrhne a zbije mě. Nikdy nevím, co udělá. Už mě nejde ve škole skoro nic. Nemůžu se na nic soustředit. Od šesti do devíti hodin mi otec dává těžké příklady z matematiky a za každou chybu mě trestá. Bojím se do školy a bojím se ze školy k němu do jeho domu. Má často výbuchy vzteku, někdy ani nevím proč... Říkám si, jaký má život smysl. Nevydržel bych to, kdybych neměl maminku, to bych už nežil. Ona mi dává sílu a naději a má mě ráda. Má v Plzni u soudu ještě dluh asi šedesát tisíc. Ten dluh má kvůli mně, protože jsem před otcem utekl pod stůl a nechtěl jsem vylézt ze strachu, aby se mnou zase nelomcoval. Otec mamince poručil, aby mě vytáhla, ale ona to neudělala. Pak mě nechal násilím odvést do ústavu. V ústavu se mě pořád ptali, jestli už chci k otci, ale každý den jsem plakal pro maminku. Chtl jsem domů a z otce jsem měl strach. Jezdili tam za mnou sociální pracovníci z Plzně a křičeli na mě, abych jim napsal, že chci k otci. Pak jsem se tam stal obětí šikany. Nemluvil jsem, nejedl, jen jsem si přál vrátit se domů ke své mamince, a pak už mi bylo všechno jedno. Pak jsem ležel v jeho domě v Nejdu. Měl jsem dlouho horečku a nechtěl jsem žít. Jezdila tam za mnou ta sociálka. S otcem se smáli a na mě křičeli, abych jim napsal, že chci žít u otce a maminku vidět jednou za čtrnáct dní. Musel jsem jim to napsat, protože mi vyhrožovali, že když to nenapišu, tak už maminku nikdy nevidím. Tak jsem to ze strachu napsal, ale stejně jsem ji neviděl. Dva roky jsem ji neviděl... Prosím paní soudkyně, nevím, jak dlouho to ještě vydržím. Já už nemůžu. Pomozte mi prosím.“

A paní soudkyně Mgr. Marie Pospíšilová z Okresního soudu Karlovy Vary Jirkovi pomohla. Za dva měsíce (17. 7. 2014) ho svěřila do péče matky. Jirka i jeho matka jsou šťastní, oba však trpí posttraumatickou stresovou poruchou a autoimunitním onemocněním v důsledku prožitých psychických stresů. Nabízí se otázka, jestli soudce včetně soudce odvolacího soudu může beztrápně přehlížet závažné důkazy, a v důsledku toho psychicky týrat dítě a způsobit mu újmu na zdraví? Myslíme si, že nikoli. Říká se sice, že spravedlnost je slepá, ale neměla by být i hluchá k důkazům a bezcitná k dětem. Obrátíme se proto na ministerstvo spravedlnosti s podnětem minimálně ke kárnému řízení a budeme se snažit i o náhradu škody Jirkovi a jeho matce, alespoň ve výši pokut, nákladů řízení a bolestného. Budeme také dělat všechno pro to, aby tyto krutosti páchané státem na dětech co nejdříve přestaly.

(dne 22. 10. 2016 publikováno na IDNES.cz na blogu Marie Vodičkové)

Děti potřebují rodiče, ne profíky

Nikdy nezapomenu na slova, jež mi v prvních dnech a měsících řekly moje dcery, které se mi „narodily“ jako školáčky. Osud první z nich jsem znala z trestního spisu – byla odebrána z rodiny v pěti letech i se svým dvouletým bratříčkem, když po několika dnech opuštění vylezla do otevřeného okna v šestém patře a křičela o pomoc.

Monotónním a tichým hlasem mi později vyprávěla: „Když jsme byly u té staré mámy, tak jsme tam pořád leželi na zemi. Oni nám neudělali postýlky, tak jsme museli ležet na zemi. A pořád jsme se báli, že nás budou bít. Ta máma byla moc zlá a ten táta byl taky zlej... A pořád jsme měli hlad. Oni nám nedávali nic jíst, jenom chleba a vodu. A to přece nejde, jenom chleba a vodu.“ Po chvíli odmlčení pokračovala: „Oni chtěli, abysme umřeli.“ Na můj dotaz, kdo to chtěl, že to snad není možné, důrazně a udiveně, že to nechápá, odpověděla: „No přece ty starý rodiče to chtěli, ale Románek, ten to nechtěl.“ A zase tiše pokračovala: „O Románka já jsem se starala. Ale pak tam přišlo moc lidí a zachránili nás a dali nás do školky (pozn.: předškolní oddělení DDÚ).“

Autoři nové koncepce péče o děti, prosazované od roku 2009, by možná nevěřili, že pětileté dítě ohodnotí umístění do diagnostického ústavu jako záchranu. Umístil by je do přechodné péstounské péče, nejspíš každého jinam, jak se nyní děje. Většina přechodných péstounů chce jen jedno dítě, a to co nejmenší. Přitom rozdělení sourozenců je pro ně až na výjimky velmi traumatizující. Věrka na Románka stále vzpomínala, a to i v dospělosti. On jako dvouleté batole byl umístěn do zdravotnického dětského domova a brzy osvojen, ona přešla podle věku do školského zařízení. Věrka se první dny ode mě nechtěla ani hnout. Když jsme jely do školy, snad měsíc se mě každý den ptala: „Jsi maminka?“ A když jsem přisvědčila, vždycky řekla: „Já tě mám strašně ráda.“ Záhý si začala svou pochroumanou psychiku uzdravovat fantazií, aby aspoň trochu zakryla ty ořesné vzpomínky. Z ničeho nic třeba řekla: „Pamatuješ, jak jsi mě vozila v kočárku? A jak jsi mě nosila, když jsem měla zlomenou nohu?“ A já jsem s ní tu hru hrála, protože jsem tušila, že to potřebuje. A ona byla šťastná, i když určitě věděla, že to je jen hra.

Jednou před spaním mi řekla: „Když jsem byla v tom Krompachu, tak jsem tam každý den brečela. Protože jsem moc chtěla tu novou maminku a strašně jsem se bála, že už žádnou nedostanu. Ale pak jsi přišla ty a ty jsi si mě vybrala a já jsem si vybrala tebe. A teď už budeme pořád spolu.“

Vůbec si nedovedu představit, že bych Věrce i ostatním svým dětem, které mě od prvních dnů spontánně oslovovaly „mami“, řekla, že nejsem žádná jejich máma. Že mají tu svoji a že mým úkolem je vrátit je k ní, anebo do roka předat do jiné rodiny. Citově vyprahlé děti okamžitě přilnou k dospělému, který by mohl být jejich rodičem. Je to největší touha a potřeba všech dětí – mít mámu a tátu, nebo alespoň jednoho z nich. Napořád, nejen na chvíli.

(dne 5. 6. 2016 publikováno na IDNES.cz na blogu Marie Vodičkové)

Nepochopitelná smrt dítěte v pěstounské péči

V minulém zpravodaji jsme v článku „Podivná smrt dítěte v pěstounské péči“ (viz též <http://www.sood.cz/podivna-smrt-dite-te-v-pestounske-peci/>) informovali o úmrtí malého Liborka, který byl z rodinného Klokánku Dubí v listopadu 2012 spolu se svými dvěma sourozenci předán žadatelům o pěstounskou péči, i když se tomu velmi bránil. V té době mu byly čtyři roky a jeho sourozencům 3 a 1 rok. Pěstouni měli dvě vlastní děti ve věku 9 a 14 let. V letech 2013 a 2014 převzali ještě dvě několikaměsíční miminka, mladší sourozence Liborka.

Dne 17. 5. 2016 jsme podali k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze podnět k přezkoumání postupu orgánů činných v trestním řízení s námitkou, že pěstouni nejsou stíháni, ačkoli podle informací médií by jejich jednání mělo být posouzeno přinejmenším jako trestné činy ublížení na zdraví s následkem smrti nebo neposkytnutí pomoci. Dne 25. 7. 2016 nám VSZ sdělilo, že dne 6. 5. 2016 rozhodl policejní orgán o odložení podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 146/1,2b,4 trestního zákoníku, a to z důvodu nezletilosti podezřelého, a že po právní moci tohoto rozhodnutí byl spis postoupen příslušnému policejnímu orgánu k prověření podezření ze spáchání trestného činu neposkytnutí pomoci podle § 150 trestního zákoníku ze strany pěstounů.

Dne 20. 9. 2016 vystoupili pěstouni Jiřina H. a Josef Z. v pořadu Očima Josefa Klímy. Mimo jiné uvedli, že šlo o tragickou náhodu při hádce a nvače mezi sourozenci, že byla chyba, když jim děti byly odebrány a sourozenci rozděleni a že v krajním případě měli být všichni sourozenci svěřeni do péče jejich příbuzných, manželů K. „Zapomněli“ však uvést následující skutečnosti, které vyšly najevo v průběhu opatrovníckého řízení, kdy žádali o vrácení všech čtyř sourozenců do své péče:

- Usměnení o odložení věci se uvádí, že dne 26. 8. 2015 v přesné neznámé době od 15.30 hodin do 17.00 hodin nezletilý (pozn.: dvanáctiletý) syn pěstounů po verbálním konfliktu, když přistihl poškozeného (pozn. sedmiletého) Liborka B., jak přebírá knihy v jeho skříni, poškozeného fyzicky napadl nejméně čtyřmi údery horní hranou pěsti levé ruky do temenní a spánkové krajiny, čímž mu způsobil zranění spočívající v poškození mozku a krční mchy, následně

provázené otokem mozku, přičemž nezletilý poškozený po transportu na oddělení JIP Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem dne 27. 8. 2015 v 02.55 hodin na následky zranění zemřel.

- Podle pitvění zprávy měl Liborek kromě poranění hlavy na končetinách i na trupu celkem 22 pohmožděnin – některé si sice mohl způsobit sám, ne všechny ale lze vysvětlit běžnými aktivitami. Bylo zjištěno i pohmoždění tenkého střeva, vzniklé působením tupého násilí větší intenzity vůči břichu.
- Pěstounka vypověděla, že dne 26. 8. 2015 odvezla kolem 14.00 hod. pěstouna do zaměstnání. Kolem 16. až 17. hodiny se Libor popral s jejím synem, měl pak červený otok pod okem, držel se za hlavu a říkal, že ho bolí hlava, také se pozvracel. Když to zjistila, odvezla ho do koupelny, kde ho omyla. Přitom se cukal, několikrát jí upadl na ruce nebo na záda. Protože se (čtyřletý) Jakub chtěl vykoupat, napustila vanu a nechala Libora i Jakuba samotné ve vaně se koupat. Když se vrátila do koupelny, viděla, že Libor plive vodu, pomohla mu z vany a odvezla ho na gauč. Libor byl studený, klepal se, říkal, že je unavený a chce se mu spát, třela mu ruce a snažila se ho probudit. Nezletilý ale nereagoval, pak se pokálel. Odnesla ho tedy 2x do vany, aby se ve teplé vodě zahřál a aby ho umyla. Kolem 18.15 hod. volala pěstounovi do práce, aby přijel domů. Po příchodu pěstouna a jeho otce (asi za dvacet minut) se Libor trochu probíral, třikrát se pokálel a také zvracel, vždy ho šli umýt do koupelny, pak opět upadl do bezvědomí, poté zavolali záchranku.
- Podle záznamu Rychlé záchraně služby bylo oznámeno přijato ve 20.43 hod., záchranka na místo přijela ve 20.51 hod. Nezletilý byl v bezvědomí s otevřenými očima, nereagoval na bolest ani na mluvené slovo. Pěstounka lékařovi sdělila, že nezletilý nereaguje od 19 hodin.
- Ohledně trestání nezletilých pěstounů uvedl, že někdy musí dělat dřepy nebo klečet, asi hodinu, Libor naposledy klečel o víkend.
- Pěstounka uvedla, že děti někdy posílají stát do kuchyně nebo na chodbu, asi 15 až 30 minut nebo musí dělat dřepy. Popřela, že by je nechávali za trest klečet.
- Ačkoli měli pěstouni svěřeno pět malých dětí (dvě nejmladší ve věku dva a jeden rok) a pobírali dávky pěstounské péče, oba chodili na protisměny do zaměstnání.
- Znalkyně z oboru psychologie i další odborníci uzavřeli, že agresivní chování syna pěstounů bylo do značné míry zapří-

činěno velkým tlakem a nároky, které na něj rodiče po přijetí tolika dětí vyvíjeli.

- Pěstouni si žádné pochybení nepřipouštějí.

Dne 19. 9. 2016 bylo zahájeno trestní stíhání obou pěstounů pro trestný čin neposkytnutí pomoci, proti čemuž oba podali stížnost. Okresní soud v Teplicích dne 23. 9. 2016 jejich návrh na vrácení dětí, stejně jako na svěřeni do péče jejich příbuzných, zamítl.

Poněkud zarážející je stanovisko paní ombudsmanky Šabatové. Podle jejího názoru obecní úřad pochybil, když podal návrh nařízení předběžného opatření o odebrání dětí z původní pěstounské rodiny, když navrhl rozdělení sourozenců a když nedostatečně podporoval kontakt dětí s původní pěstounskou rodinou. Podle veřejné ochrány práv mohly děti zůstat po dobu vyšetřování v péči někoho z členů širší rodiny pěstounů, na něž měly vazby.

Podle našeho názoru ale tento tragický případ vyvolává jiné otázky:

- Jak je možné, že sedmileté dítě bylo samá modřina, mělo poranění střeva, a pěstouni na to nepřišli nebo jim to bylo jedno?
- Jak je možné, že oba pěstouni při tolika malých dětech chodili do zaměstnání a péči o svěřené děti zřejmě v přílišné míře přenášeli na vlastní děti?
- Jak je možné, že prověřováním na pěstounskou péči prošly osoby, které několik hodin přilhlizely umírání svěřeného dítěte, a ve svém jednání neshledávají žádnou chybu?
- Jak je možné, že se děti svěřují poměrně často i osobám, které mají vysoké hypotéky a dokonce i několikamilionové exekuce?
- Jak je možné, že v posledních šesti letech podle oficiální statistiky MPSV vzrostl počet dětí týraných v náhradní rodinné péči téměř 4x (ze 17 v r. 2009 na 66 v r. 2015) a počet dětí zanedbávaných v náhradní rodinné péči dokonce víc než 7x (ze 45 v r. 2009 na 335 v r. 2015)?
- Není to tím, že stát ve snaze snížit počet dětí v zařízeních a v honbě za co největším počtem pěstounů rezignoval na jejich osobnostní kvality?
- Domnívají se snad tvůrci nové koncepce péče o ohrožené děti, že to „dožene“ vzdělávání a tzv. doprovázení pěstounů?

(dne 20. 10. 2016 publikováno na iDNES.cz na blogu Marie Vodičkové)

Matka oznámila zneužívání, přišla o děti

Na SOOD se koncem května 2016 obrátila zoufalá matka a uvedla, že její dva synové ve věku 4 a 6 let byli 27. dubna umístěni přímo ze školky a ze školky do ústavu a ona má s nimi zakázaný jakýkoli kontakt, a to proto, že děti odmítaly styk s otcem. V průběhu roku 2014 si všimla změny v chování u šestiletého syna i u tříletého Honzika. Starší Pěta se jí později svěřil s tím, co mu v noci dělá otec. Koncem roku 2014 se proto odhodlala ze společné domácnosti, otce o sdělení syna informovala a nabídla mu, že se s dětmi může stýkat, ale jen za její přítomnosti. Otec však za Pětou chodil tajně do školky, což chlapec dále stresovalo. Matka proto na doporučení psycholožky podala trestní oznámení pro podezření z pohlavního zneužívání.

Dvě psycholožky, dětská lékařka i dvě dětské psychiatry považovaly sdělení chlapce za věrohodné a doporučovaly nevystavovat ho traumatizujícím a stresovým situacím ani kontaktu s otcem. Policie případ odložila. V trestním řízení se totiž postupuje podle zásady „v pochybnostech ve prospěch vinika“. Z mezinárodních výzkumů vyplývá, že jen pět procent nahlášených případů pohlavního zneužívání je falešných, a to zpravidla u starších dětí. U nás se ale postupuje tak, jako by tento poměr byl obrácený. Matka v našem případě jednala přesně tak, jak jí ukládá zákon (§ 367 trestního zákoníku) – nejprve se pokusila překazit další pohlavní zneužívání tím, že otci nabídla styk s dětmi za své přítomnosti, a teprve když otec syna kontaktoval i ve škole, podala trestní oznámení. U trestného činu pohlavního zneužívání (§ 187 TZ) je uložena povinnost překazit jeho páčání, anebo věc oznámit (viz § 367 TZ).

Matka se poté na doporučení policie obrátila na soudní znalkyni z FN Plzeň Mgr. Petru Šumcovou, kterou si našla v seznamu znalců plzeňského krajského soudu. Ta ve svém znaleckém posudku dospěla k následujícím závěrům:

Nezletilý vykazuje známky, které se velmi často objevují u sexuálního zneužívání dětí. Vykazuje známky reakce na stres s výkyvy v době retraumatizace – vyšetřováním či kontaktem s otcem. Na základě všech zjištěných skutečností a rozložením situace docházím k odůvodněnému podezření, že porucha je zapříčiněna sexuálními zneužíváními otcem, a dále dochází k sekundární traumatizaci nezletilého při opakovaných vyšetřováních, a zejména pak při konfrontaci s nevěřícím postojem okolí.

Ve zprávě ústavní psycholožky ze dne 9. 5. 2016 se uvádí:

(Čtyřletý) Honzik se mlátí pěstími do hlavy, při jakémkoliv nepoho-

dě. Dle referencí tet se zhoršil v chování, je nejistý, byl dokonce velmi agresivní na další dítě v zařízení, které surově zkopal, kvůli tomu, že mu sebralo lízátko. Často pláče, při jakémkoliv nepohodě říká, že chce za maminkou. Vykřikuje, že by potřeboval něco udělat, ale nemůže, protože nemá sílu. Je velmi stresovaný, nešťastný a emocionálně labilní. Emoce jsou však přiléhavé, odpovídají aktuální stresové zátěži dítěte, které bylo izolováno od matky z pečujícího prostředí a zároveň ztratilo náhle všechny dosavadní silné emocionální vazby.

Petr je velmi uzavřený, kontakt s otcem navazuje velmi obtížně, při jeho příchodu se točí k němu zády, nepozdraví, nerozloučí se, když otec odchází. Provedena terapie s cílem pomoci Pětovi uvolnit nahromaděné emoce a zlepšit schopnost je komunikovat. Pěta velmi dobře spolupracoval, brzy se rozplakal a sdělil hluboké pocity nesvobody, strachu a lítosti. Obává se, že neumí „dávkovat pravdu“, aby jí nebylo moc a něco tím zlého nezpůsobil. Bojí se, že už maminku neuvidí. Má strach z toho, že mu nikdo nevěří. Obává se budoucnosti, neví, co s ním a bratrem bude, snaží se situaci porozumět a vyrovnat se s ní. Je zjevné, že jeho křehká psychika je vystavována zátěži, která může vážně ohrozit jeho další psychologický vývoj. Výrazně zadržává v řeči. Viděla jsem jej po týdnu a vnímám zhoršení jeho psychologického stavu. Otec jí vůbec nemluvil, všechny kladné emoce nalézá ve vzpomínkách na matku a na společné zážitky. Zcela se uzavírá do sebe, žádné emoce neprojevuje, pouze v úzkém individuálním kontaktu s psychologem vyjadřuje úzkost, strach mluvit pravdu, protože mu prý stejně nikdo nevěří a pak se může stát ještě něco horšího, a on je bezmocný.

V pátek 13. 5. se ve škole psychologicky zhroutil, byla přivolána teta, aby jej odvezla. Jen křoukal, nemluvil, jako zvířátko, a po příchodu do zařízení ihned usnul.

Honzík naopak verbalizuje svoje pocity bezmoci, opuštěnosti, zmatku a zoufalství. Bouchá se pěstími do hlavy, pláče, volá maminku. Je zoufalý, zmatený a cítí se opuštěný a slabý. Při dnešním pozorování dětí Honzík vykřikoval: „Já nejsem k ničemu, nikoho nemusím mít, ochráním se sám! Nemusím být s nikým, nemusím žít s nikým, nemusím žít! Mné je všechno šumák! S nikým se nebudu dohadovat! Je mi jedno, když umřu!“ Jednalo se o zcela neadekvátní reakci na drobný nepřijetí podnět (rozbité autíčko).

Oba chlapci opakovaně hovoří o imaginárních postavách „otravných Tomášů“, kteří je chodí otravovat a dráždit, pokou-

šejí je a nedají jim pokoj. Dnes se to také opakovalo. Jedná se pravděpodobně o psychologický obranný mechanismus. Pozorují u Honzika nejen regresí ve vývoji (pomocí tet), časté sebepoškození (bouchání se pěstími do hlavy), únik do fantazie (otravní Tomášové), ale také volání o pomoc a snahu vyjádřit hlubokou míru zoufalství, které Honzík prožívá (myšlenky na smrt). Jedná se o extrémní zátěž křehké psychiky malého dítěte.

Ale ani zpráva ústavní psycholožky ani zprávy dalších šesti výše uvedených odborníků soudkyni Okresního soudu Plzeň – město Mgr. Dobroslavu Žídkovou neobměkčily. Vzala v úvahu pouze dva znalecké posudky zpracované soudem příbrámskými znalci (dr. Brůček, dr. Kopárková), kteří však s dětmi hovořili mnohem později, a navíc dětem zjevně nevěřili. Ústavní psycholožka byla z případu odvolána. Dne 2. 9. 2016 rozhodla soudkyně tak, že obě děti svědila do péče otce a matce stanovila asistovaný styk s nimi, a to 2x jednu hodinu týdně na orgánu sociálně-právní ochrany dětí pod dohledem sociální pracovnice. Ne hned, až od právní moci rozsudku. Jak známo, odvolací řízení trvá měsíce. Návrh matky na určení styku s dětmi ještě před právní mocí alespoň v tom rozsahu, jak určil rozsudek, soudkyně dne 19. 9. 2016 zamítla s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že otec matce v kontaktu s dětmi brání.

Matka se proto pokusila dětem v bydlíšti otce předat nějaké obléčení a ovoce. Otec jí otevřel až na naléhání dětí a jak vyplývá z audionahrávky, po převzetí věcí ji mezi dvěma opakovaně vyháněl slovy „vypaďni nebo zavolám policii“. Když se matka snažila s dětmi mluvit, uhodil ji před nimi do hlavy. Děti křičely „přestaň, maminka je hodná“ a dlouhé minuty pak za dveřmi křičely a plakaly. Podle informací od rodičů jiných dětí je Honzík ve škole smutný, Pěta je uzavřený do sebe, s nikým se nebaví (pozn.: jména dětí jsou zmešněna).

Matce byla uložena pokuta ve výši 15 tisíc korun za to, že se s dětmi v době jejich umístění v ústavu při náhodném setkání přivítala. Navíc na nákladech řízení bude muset zaplatit polovinu znaleckého, které činí celkem cca sto tisíc korun.

Již v červenci jsme na tento případ upozornili MPSV, veřejnou ochránkyni práva, krajský úřad Plzeňského kraje i poslance a senátory sociálního výboru, bohužel pro děti se nic nezmenilo. Z našeho podnětu o případy informovala i FTV Prima a Novinky.cz, případ byl podrobněji zveřejněn i na iDNES.cz, na blogu Marie Vodičkové.

Rok a půl stará Markétka byla umístěna do rodinného Klokánku v Dubí ve velice zuboženém stavu, podvyživená, velmi ustrašená a bážlivá. Když viděla cizího člověka, vždycky se viditelně rozklepala. Nejvíce se ale bála svých rodičů. Přišli za ní dvakrát. Markétka se pokaždé celá rozfásla, nahlas se rozbrečela, přitiskla se k „tetě“ a otáčela hlavičku pryč od rodičů. Musela s nimi zažít něco strašného. Říct to ale neuměla. V době přijetí vůbec nemluvala. Neuměla se smát, měla nesmírně smutné oči a stále stejný výraz obličejů bez jakékoli mimiky, jako by stále

Markétka je už šťastná

žila v nějakých hrozných vzpomínkách. Několik týdnů trvalo, než se dokázala usmát, nejčastěji při hře s dětmi. K cizím lidem ale byla stále velmi nedůvěřivá. Po půl roce úřady vybraly pro holčičku pěstounskou rodinu. Všechny nás mile překvapilo, že se jich Markétka nebála, navázala s nimi bez problémů kontakt a již při třetí návštěvě se svými novými rodiči ochotně odešla. Jako by věděla, že to jsou ti praví a nejhodnější rodiče, právě pro ni. Nyní je již z Markétky veselá, povídává a šikovná čtyřletá holčička a ona i její noví rodiče jsou šťastní, že se našli.

Markéta se svojí novou maminkou

Matka alkoholička

V červnu 2016 přišel na SOOD se žádostí o pomoc otec, který se od Velikonoc s pomocí své matky fakticky staral o svou šestiletou dcerku Vanessku a její polorožnou osmiletou sestru Sabinku, jejíž otec zemřel. On ji zná od dvou měsíců, kdy začal s matkou udržovat známost a holčička ho považuje za otce. Uvedl, že matka děti má dlouhodobě tak velké problémy s alkoholem, že si tím přivodila velké zdravotní problémy s nutností akutních hospitalizací. Teď ani nemá kde bydlit, nikde nepracuje. Do konce března bydlela s oběma dcerami u svých rodičů. O Velikonočích mu ale zavolala, aby si pro Vanessku přijel, že ji rodiče ani ona už doma nechťejí, protože moc zlobí. Otec ji proto ihned odvezl k sobě domů. Po týdnu mu matka přivedla i Sabinku, protože je obě její rodiče vyhodili. Od té doby se otec stará i o Sabinku. Říkal, že na OSPOD Praha 4 mu nijak nepomohli. Jen ho vydesili, že Sabinku, když není jeho, mu nejspíš nikdo do péče nedá. Otci jsme proto sepsali návrhy na předběžná opatření a na svěření obou dětí do jeho péče. O každém dítěti rozhodoval jiný soud. A po třech měsících nám otec celý šťastný zavolaal, že soudy mu obě děti svěřily do výchovy.

Bití, hlad a drogy

Soud v Ústí nad Labem začal v říjnu 2016 projednávat případ krutého týrání dvou malých dětí, k němuž docházelo dlouhých tří a půl roku v letech 2007 až 2011, prakticky od jejich narození. Rodiče (nyní ve věku 38 a 40 let), závislí na drogách, bili děti vařečkou, nechávali je o hladu, musely spát na zemi, nutili je žebrať. Podle obžaloby jim způsobili těžkou újmu na zdraví a závažnou vývojovou retardaci tím, že se jim vůbec nevěnovali ani po psychické stránce. Navíc se před nimi často napadali, a to i fyzicky. Sociální pracovníce OSPOD matce nabízela pomoc, ta ji ale odmítla. Děti zachránilo až to, když je sama matka v roce 2011, kdy jim byly dva a tři roky, odvedla do Klokánku. Naskytá se otázka, proč OSPOD nepomohl dětem, když matka jejich pomoc odmítla, a proč je z tohoto zcela nevhovujícího prostředí neodebral. Jak dlouho by ještě děti musely trpět, pokud by je matka bývala do Klokánku neodvedla?

Unikátní projekt na ochranu dětí MPSV zavrhl

Již v roce 2005 předložil Fond ohrožených dětí ministerstvu práce a sociálních věcí projekt, který by zajistil, aby všechny případy týraných a zanedbávaných dětí byly včas odhaleny. Princip je velmi jednoduchý – vychází z toho, že za každý zdravotnický úkon se účtují platby zdravotním pojišťovnám a že každé dítě má přiděleno rodné číslo. Počítačový systém by tyto platby přiřazoval ke konkrétnímu rodnému číslu a vyhodnocoval.

- jestli u malých dětí, kde jsou povinné lékařské prohlídky, dítě prohlídku absolvovalo (Vzhledem k tomu, že byla zrušena pediatrická péče včetně školní lékařské péče a rodiče týraných a zanedbávaných dětí často mění bydliště, přičemž mnoho těchto dětí není ani u žádného lékaře přihlášené, nelze jinak zjistit, zda rodiče s dítětem na preventivní kontroly docházejí a zda dobře prospívá.)
- jestli dítě nebylo ošetřeno pro podezřelý úraz, resp. zda těch úrazů nebylo příliš nebo zda dítě nemá neošetřené samovolně zhojené zlomeniny (Rodiče, kteří týrají a zanedbávají své děti, často mění lékaře, nebo jdou jen na pohotovost, případně k lékaři se zraněným dítětem nejdou vůbec.)
- jestli dítě nebylo ošetřeno pro podezřelou diagnózu, např. podvýživa, neprospívání bez zjištěné příčiny (Děti v rodinách, kde

je rodiče zanedbávají, často hladově, nepřibírají na váze, bývají podvyživené, nebo neprospívají, ačkoli v nemocnici se jejich váha i celkový stav upraví.)

Informace zdravotní pojišťovny o možném problému by byla zaslána orgánům sociálně-právní ochrany dětí, který by pak měl prověřit, zda je či není všechno v pořádku, zda rodina nebo dítě nepotřebují pomoc, nebo zda dokonce není namístě dítě rodičům odebrat. MPSV projekt zprvu podporovalo, na ministerstvu dokonce proběhla jednání se zástupci zdravotních pojišťoven i Úřadem na ochranu osobních údajů, přičemž všichni souhlasili. Dne 1. 6. 2005 o projektu psala i celostátní média. Například v MFD byl uveřejněn článek s titulem „Počítač upozorní na týrané děti“, v LN vyšel článek pod názvem „S odhalováním týrání pomohou pojišťovny“. MFD uvedla i vyjádření tehdejšího ředitele Svazu zdravotních pojišťoven Jaromíra Gajdčka: „Jsem pro. Legislativní změna, kterou by to vyžadovalo, není příliš významná.“ Tuto změnu ale MPSV nakonec nepodpořilo. Vzhledem k velkému nárůstu počtu týraných a jinak ohrožených dětí snad změni názor. Pokud jsme se také přesvědčit poslance a senátory, aby změnu přijali i přes případný nesouhlas MPSV.

Návrh novely MPSV ruší ZDVOPy včetně Klokánků

V minulém zpravodaji jsme informovali o tom, že v r. 2015 předložilo MPSV poslanecké sněmovně materiál nazvaný „Základní teze zákona o podpoře rodin, náhradní rodinné péči a systému ochrany práv dítěte a novelizace souvisejících právních předpisů“. Záměr přijetí tohoto zcela nového zákona, který měl nahradit stávající zákon o sociálně-právní ochraně dětí, zákon o ústavní výchově, zákon o zdravotních službách i zákon o sociálních službách zdůvodnilo MPSV tím, že „stávající systém nevede k účinné ochraně dětí a není důvěryhodným partnerem rodin“. Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc se měla transformovat na azylové domy pro děti a spolu s dětskými domovy a dalšími ústavními zařízeními se z nich měla stát jedna nová služba.

„Teze“ ale ve sněmovně narazily na značný nesouhlas. Nyní však ministerstvo zpracovalo návrh novely zákona o sociálních službách, a svůj záměr změnit zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, dětské domovy a další ústavní zařízení na službu včlenilo potichu do této novely. Její přijetí by znamenalo naprostý rozrát současně síť zařízení pro děti i sociálně-právní ochrany dětí jako celku, která sice se značnými problémy, ale stále ještě funguje. Kromě toho navrhovaný zákon obsahuje v § 3 i dosti podivnou a netradiční definici rodiny: Pro účely tohoto zákona se rodinou rozumí „vztahové spřízněná a solidární skupina minimálně dvou osob blízkých“. Budeme se proto snažit, aby novela neprošla.

Rozhovor s Marií Vodičkovou

Jak dopadl případ Kubičky z minulého zpravodaje „Traumat s nebojím, na city nehledíme“?

Krajský soud v Praze bohužel odvolání přechodných pěstounů, kteří se o Kubičku patnáct měsíců starali a chtěli ho osvojit, zamítl. V odůvodnění rozsudku se uvádí, že selhali, když k nezletilému navázali citový vztah a když dovolili, aby on navázal citový vztah k nim, a že bylo jejich povinností dítě připravit na přechod do osvojitelské rodiny. Jak je ale možné zajistit, aby roční dítě nenavázalo citový vztah k někomu, kdo o ně ve své rodině pečuje, už soud nevysvětlil.

Váš kritický vztah k přechodné pěstounské péči tedy přetrvává?

Bohužel ano. Pro mnoho dětí a někdy i dospělých znamená změna rodiny velké citové trauma. Děti zažívají nové opuštění, navíc od osob, které považovaly za rodiče. V některých případech dokonce děti skončily v ústavech, když se nemohly vrátit domů a dlouhodobá rodina nebyla k dispozici. S ohledem na to, že přechodní pěstouni mají kromě dávek na výživu dítěte zaručenou odměnu ve výši 20 tisíc korun měsíčně, a to i v době, když o žádné dítě nepečují, přičemž v případě dítěte mladšího sedmi let mají nárok na dávky v mateřství, a vedle toho mohou být zaměstnáni, je zájemců o přechodné pěstounství dost – na rozdíl od toho dlouhodobého. Před rokem 2013 měli na dvacetitisícovou odměnu nárok jen ti pěstouni, kteří se starali o dítě zdravotně handicapované, anebo o tři a více dětí (za každé další dítě se odměna zvyšovala o 4 tisíce korun) a celodenně se jim věnovali. Pokud se o šest a více dětí starali oba manželé a byli s nimi doma, měli nárok na dvacetitisícovou odměnu oba, protože každý měl na sebe napsané tři nebo více dětí. Teď mají manželé smůlu. Na tuto odměnu mají nárok jen nesezdané páry. Navíc je jedno, jestli pěstouni pracují nebo ne, výše odměny je stejná.

Nebyly ale Vaše rodinné Klokánky obdobou přechodné pěstounské péče?

Byly, ale ve variantě, která děti nepoškozovala. Děti sice vyrůstaly v rodině našich zaměstnanců, ale pokud si tam zvykly a nechťejly

jinam, zůstaly tam. Často si je pak naši „klokani“ zaměstnanci vzali do dlouhodobé pěstounské péče. Miminka odcházela k budoucím osvojitelům mnohem dříve, do tří měsíců, protože se nemuselo čekat na soudní rozhodnutí – k předadopční a předpěstounské péči stačilo rozhodnutí orgánů sociálně-právní ochrany dětí. Žádné časové omezení pobytu dětí neexistovalo. Dítě bylo v rodinném Klokánku tak dlouho, jak bylo potřeba. Vzpomínám na seminář, kde o novele z roku 2013 přednášel i její hlavní propagátor pan Macela. Bylo přítomno i několik poslanců a senátorů, kteří měli k přechodné pěstounské péči přímé zkušenosti. Pan Macela je ale přesvědčen, že do přechodné pěstounské péče budou svěřováni jen novorozenci, u kterých bude téměř jisté, že ve třech měsících odejdou k budoucím osvojitelům, anebo děti, které se v řádu měsíců budou vracet ke svým rodičům, zejména v případě hospitalizace nebo krátkodobého výkonu trestu. Ale bohužel to byly jen sliby.

V posledním zpravodaji FOD se uvádí, že stále obýváte garsoniery v bývalém Klokánku Kbely, a tím blokujete jeho zprovoznění. Jaká je situace teď?

Letos v říjnu jsem se odstěhovala, dům je zcela vyklizený. Nemyslím si ale, že bývalý Klokánek Kbely nemohl být zprovozněn dříve, protože Klokánky byly provozovány i v bytových domech, kde bydleli i jiní nájemníci. Chtěla jsem jen zabránit dalšímu prodeji této nemovitosti se třemi „klokani“ byty a pěknou zahradou, jak se v roce 2015 již stalo. Náštesti tehdejší majitel chtěl mít objekt prázdný, proto když jsem jej nevyklidila, od kupní smlouvy odstoupil a nemovitost byla opět přepsána na FOD. Nyní vedení FOD několikrát i veřejně uvedlo, že nemovitost již neprodá a že kbelský Klokánek znovu otevře. Jsem tedy ráda, že tento krásný dům a zahrada budou dál pomáhat ohroženým dětem a sloužit k účelu, ke kterému byl z darů veřejnosti zakoupen, zrekonstruován a vybaven.

Došlo od posledního zpravodaje k nějaké změně ohledně Klokánků, podařilo se Vám nějaký zachránit?

Bohužel v srpnu 2016 skončil i druhý kroměřížský Klokánek,

v Kollárově ulici. Objekt je nyní jen zčásti provozován jako ZDVOP, a to jiným provozovatelem. Snad by bylo možné zachránit ještě bývalý Klokánek v Jindřichově Hradci a Prostějově, pokud by tyto nemovitosti zakoupil kupec, který by je za běžné nájemné pronajal SOOD. My na to bohužel finanční prostředky nemáme. Byla bych moc ráda, kdyby se to povedlo.

Jak hodnotíte první necelý rok existence SOOD?

Je to podobné, jako když začínal Fond ohrožených dětí. Zatím poskytujeme hlavně právní, sociálně-právní a psychologické poradenství, zpracováváme návrhy k soudu, anebo rodiče, prarodiče či pěstouny zastupujeme u soudu, pokud si nemohou dovolit advokáta a pokud jsme přesvědčeni, že je to pro dítě dobré. V našich prostorách v dětské herně také zajišťujeme na základě soudních rozhodnutí asistované kontakty rodičů i prarodičů s dětmi. Dál se snažíme působit na státní orgány a instituce, aby upustily od praxe, která děti poškozuje. Také provozujeme nepřetržitou krizovou linku (725 999 161) pro anonymní převzetí novorozence od matek, které porodily mimo zdravotní zařízení, dítě si nemohou ponechat, ale nemají v dosahu babybox.

Jsem velmi šťastná, že tolik lidí naše Sdružení podporuje. Máme již víc než 1 600 dárců, a moc si toho vážíme. I když jsme schopni z prostorových důvodů uveřejnit jen dary od určité výše (v tomto zpravodaji a na našich stránkách od tisíce korun), vážíme si každého daru a každé koruny. I z desetikorun vzniknou velké částky, daruje-li je hodně lidí. Velkou radost máme i z toho, že již 48 dárců přispívá SOOD trvalým příkazem. Jen díky našim dárcům a příspěvatelům jsme schopni provozovat naše pobočky v Praze a v Ostravě a pomáhat dětem i rodičům v těžkých situacích. Velmi děkuji také za všechny milé a povzbudivé dopisy, e-maily a vzkazy, je to pro nás velká psychická podpora. Ještě jednou za dosavadní a snad i budoucí podporu i za všechny své kolegy moc a moc děkuji!

Ptal se: Jiří Vacek

Volební aktuality a průzkumy

Válka na Ukrajině:
Nejnovější zprávyJe to kampaň! Jaké
metody používají čeští
politiky
[🏠](#) > [Zprávy](#) > [Kriminál](#) > [Zločiny a soudy](#)

Chlapec skočil pod vlak. Otec ho bil, škrtil i ohrožoval zbraní, tvrdí obžaloba

U soudu v Litoměřicích probíhá proces s mužem kvůli týrání syna, který spáchal sebevraždu | Video: Deník/Jaroslav Balvín

Jaroslav Balvín | 21. 11. 2023

Despota, který doma a na statku ponižoval a bil syna kvůli známám a výsledkům v hokeji. Tak vykresluje svědci muže obžalovaného z týrání syna, který spáchal sebevraždu.

Mimořádně tragický případ začal rozplétat okresní soud v Litoměřicích dnes, v úterý 21. listopadu. Padesátiletý J. H. z Roudnice nad Labem čelí obžalobě z dlouhodobého týrání nezletilého syna, který skoro na den přesně před dvěma roky spáchal sebevraždu. Podle informací Deníku skočil v listopadu 2021 v nedožitých 15 letech pod vlak nedaleko Ústí nad Labem, kam dojížděl do prvního ročníku střední školy.

Informace o způsobu sebevraždy zazněla i v jedné z výpovědí z přípravného řízení, kterou dnes četla soudkyně. K sebevraždě došlo podle dalších výpovědí v den, kdy chlapce vyloučili ze školy poté, co v její budově se spolužáky zapálil dezinfekci.

Obžalovanému J. H. nyní hrozí až osm let vězení za týrání svěčené osoby, které mělo probíhat nejméně od roku 2019 do chlapcovy smrti. „Ve společné domácnosti nepřiměřeně trestal svého syna tím, že jej bil pěstmi zejména do břicha a do ramene, dával mu facky, zesměšňoval a ponižoval ho,“ popsala státní zástupkyně Věra Šípalová s tím, že v jednom případě měl otec synovi dokonce zlomit nos a škrtit ho. A když nebyl spokojený s jeho školními výsledky, držel mu u hlavy pistolí.

Předplaťte si **deník**

Benefity

ZDE

REKLAMA

Spolupráce Sazky a Centra Paraple
stále pokračuje

Centrum Paraple již získalo:
1 968 456 Kč

HRÁLI S ROZUMEM!
Minimální věk účastníků je 18 let. Účastníci na soutěži mohou získat až 100 000 Kč.

Přiložil mi zbraň k břichu a vstřelil. Řekl u soudu sok exolitika z

<https://litomericky.denik.cz/zloctiny-a-soudy/soud-tyrani-syn-sebevrazda-litomerice-20231121.html>

Lvosic

Zločiny a soudy

Obžalovaný dnes u soudu využil práva nevypovídat. „Všechny skutečnosti jsem uvedl už ve výsleších,“ vysvětlil. Soudkyně Jana Satrapová pak četla jeho výpověď z přípravného řízení, kde se vyjadřoval ke klíčovým bodům tehdejšího obvinění. Synovi prý občas nadával, ale že by ho škrtil, to ne. „Nejsem ani držitelem krátké zbraně, a že bych ho bil pěstmi, to ne. Občas jsem mu dal facku jako každý rodič, například když schovával svačinu za nábytek nebo ve škole zapálil dezinfekci,“ popsal muž s tím, že nos jeho synovi zlomil kamarád.

Muž připustil, že chlapce častoval tresty, ty ale považuje za standardní a výchovné. Podtrhl, že měli se synem hodně společných zájmů včetně hokeje, práce se zvířaty na statku u Roudnice a myslivosti. To potvrdili skoro všichni dnešní svědci včetně blízkého kamaráda zemřelého. Vztah otce se synem byl ale dvojaký. „Bál se chodit domů. Říkal nám, že se tam neteší, že to nemá jednoduché, že mu otec jednou střílel kolem hlavy,“ uvedl mladý svědek s tím, že chlapec měl i modřiny. Ale ty mladík přikládal sportu či kopnutí od krav.

litomericky
denik.cz

Zprávy Sport Podnikání Náhledy Magazín Podcasty Miminka O Deníku Speciály Sot > ≡

Zprávy

Litoměřicko Z okolí Energie Krimi Nehody Volný čas Češi v číslech Čtenář reportér Česko a svět Voda >

Zločiny a soudy

Další svědci u soudu hovořili i o nepřiměřeném chování otce na trénincích a zápasech hokeje v Roudnici a pak v Litoměřicích, kdy muže museli mírnit i trenéři. Příbuzná zemřelého popsala, že byla svědkem scény, kdy muž na chlapce na hokeji v jeho pěti letech řval vulgární nadávky. Vypovídala i dlouholetá kamarádka, která chlapce na hokeji poznala později a byla i svědkem scény, kdy mu dal po prohraném zápase pěstí před dalšími rodiči. „Když dostal horší známku, mlátil ho kolikrát až do krve,“ popsala svědkyně, co jí chlapec říkal o chování otce s tím, že ho záměrně bil na taková místa na těle, aby nebyly zjevné modřiny.

Kamarádka s chlapcem hovořila ještě v den jeho smrti, kdy mluvil o vyhazovu ze školy a o tom, že se bojí, co na to doma řekne jeho otec. Jednou jí říkal i o tom, že kvůli otci uvažuje o odchodu ze světa, jinak ale na sobě nedával příliš znát, že by ho toxický vztah s rodičem trápil.

Svědci: Byl to super kluk

Obžalovaný J. H. měl po rozchodu s matkou jejich syna v roce 2016 chlapce ve výhradní péči poté, co vyhrál opatrovníkový soud. „Byl zmanipulovaný, bál se mně, utíkal mi,“ řekla dnes žena u soudu k prohře u tehdejšího řízení. Dodala, že muž ji před rozchodem déle bil a ponižoval, zvláště když měl trochu upito. Po prohraném soudu se matka se synem vídala jen jednou za 14 dní a pouze na chvíli. Během těchto setkání se jí nikdy nesvěřil, že by ho otec zesměšňoval nebo bil. Zřetelná drobná zranění odbyl jinými důvody než otcovým týráním.

Po rozchodu s matkou jeho syna měl J. H. další partnerku. Ta od něj odešla několik měsíců před chlapcovou sebevraždou. Senátu dnes popsala toxické prostředí v rodině v posledních letech před smrtí chlapce, kdy byl muž pod tlakem, například kvůli pracovním povinnostem na vesnickém statku. „Bylo všechno furt špatně, byl na všechny hnusný“ uvedla žena s tím, že pro chlapce to bylo

REKLAMA

Chlapec skočil pod vlak. Otec ho bil, škrtil i ohrožoval zbraní, tvrdí obžaloba - Litoměřický deník
 byl na všechny musnej, uvedla žena s tím, že pro chlapce to bylo
 protože otec byl pro něj vzor. „Sprostě mu nadával, běžně ho shazoval,“
 a dál žena s tím, že když se muž hodně rozčílil, surově ho bil.

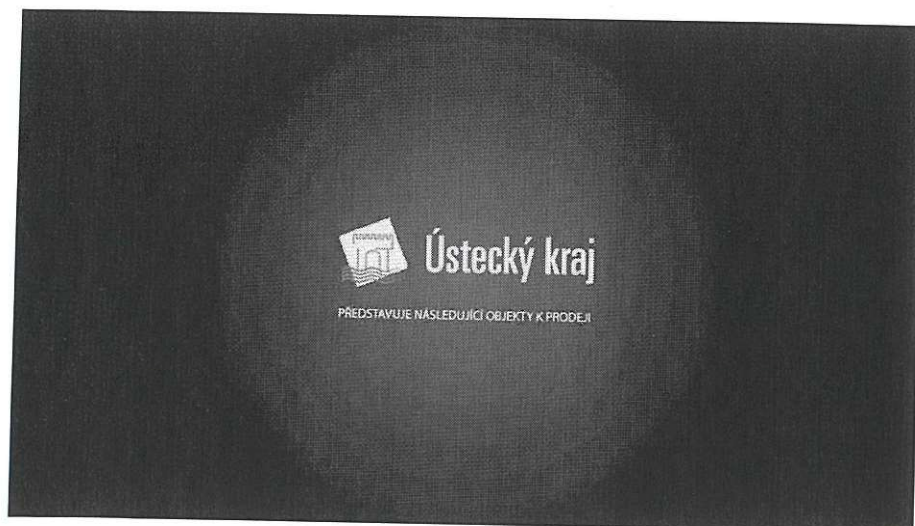
Muž se ukájel u koupaliště na Roudnicku. Policisté nalíčili kolegyni v plavkách

Zločiny a soudy

Popsala i závažnější skutečnosti. „Praštil s ním o zed', škrtil ho, dal mu pěstí do nosu, řekl mu, že ho zastřelí,“ popsala žena s tím, že když se jednou pokoušela chlapce bránit, odstrčil ji, aby šla pryč, nebo dostane také.

Podle další svědkyně, která dnes vypovídala, muž syna topil v korytu u krav. Podle příbuzné byl zemřelý chlapec super kluk, který měl rád zvířata a sport. Další svědci mají u litoměřického okresního soudu vypovídat v příštích dnech. O tom, kdy by senát mohl rozhodnout o vině obžalovaného, bude jasněji po jejich výpovědích.

Mohlo by vás zajímat: Po liběšickém zámku půjde do dražby i ten v Milešově. Domov ho opustí do Vánoc

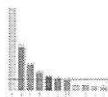
Monument pod Milešovkou z dronu. Takto kraj nabízí kupcům zámek, kde končí domov seniorů. | Video: se svolením Ústeckého kraje

Tento článek jste si mohli přečíst díky vašemu předplatnému.

Související články

- Dvě a půl promile a projížděl se centrem Litoměřic. Skončil v policejní cele
- Senior z Lovosic chtěl pomoci, zloděj 81letého muže okradl. Policie už lapku má
- Bývalý lovosický politik střelil manžela milenky do břicha. Hrozí mu osm let

Volební aktuality a průzkumy

Válka na Ukrajině: Nejnovější zprávy

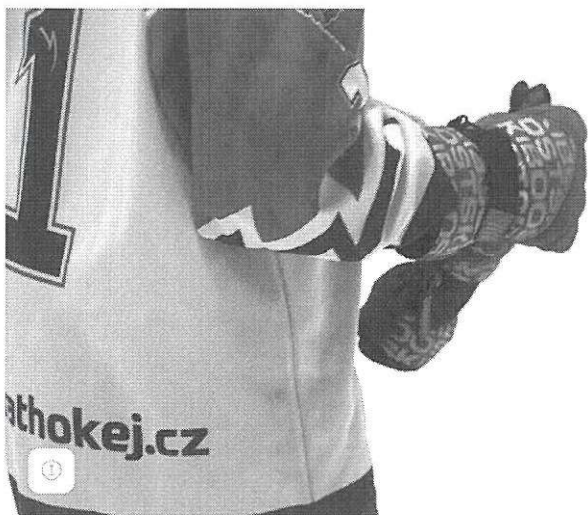
Je to kampaň! Jaké metody používají čeští politici

[Domů](#) > [Zprávy](#) > [Krimi](#)

Pokračuje soud v kauze otce, který měl týrat syna. Hoch skočil pod vlak

Pro předplatitele

Soud řeší údajné týrání chlapce, který hrál v Litoměřicích hokej. Ilustrační foto.

Jaroslav Balvín | 29. 11. 2024

Trvalo to déle než rok, než v pátek 29. listopadu litoměřický okresní soud znovu pokračoval v rozplétání mimořádně tragického případu. V něm je obžalovaný 51letý J. H. z Roudnice nad Labem kvůli údajnému dlouhodobému týrání nezletilého syna, který hrál v Litoměřicích hokej. Chlapec skoro na den přesně před třemi roky skočil v nedožitých 15 letech pod vlak nedaleko Ústí, kam dojížděl do školy.

Obžalovanému J. H. hrozí za týrání svěřené osoby až osm let vězení. A to za to, že měl podle státní zástupkyně Věry Šípalové syna nepřiměřeně trestat kvůli školním výsledkům. Měl ho bít pěstmi do břicha a ramene, dávat mu facky, zesměšňovat a ponižovat ho, zlomit mu nos, škrtil ho a držet mu u hlavy pistoli.

Chlapec skočil pod vlak. Otec ho bil, škrtil i ohrožoval zbraní, tvrdí obžaloba

Zločiny a soudy

Hlavní líčení začalo loni v listopadu čtením obžaloby, výpovědí z přípravného řízení i slyšením svědků. Potom soudkyně Jana Satrapová proces odročila na neurčito proto, že odesílala spis k znaleckému posudku obžalovaného psychiatřičky Gabriele Leblkové. Nové hlavní líčení nařídili až nyní po roce.

Co se v článku dočtete:

- [Co vypověděl hokejový trenér chlapce?](#)
- [Co řekli svědci o údajném týrání?](#)
- [Jak vztah před tragédií popsal otec?](#)

Jak vyplynulo z dnešního jednání, ke zdržení došlo nejspíš kvůli delší nemoci soudkyně, která by ale už v lednu měla být znovu na soudu a kauzu znovu převzít. Dnes ji jako předsedkyně senátu zastupovala Monika Kořínková, která mimo hlavní líčení vyslechla dalšího svědka.

Šlo o hokejového trenéra, který zemřelého chlapce na stadionu vedl. Jeho výpověď mohla být zajímavá kvůli tomu, že jiní svědci dříve mluvili o nepřiměřeném chování otce na trénincích a zápasech. A také proto, že otec nebo jiní svědci přikládali chlapcovy modřiny i vážnější zranění právě sportu. Trenér hochu trénoval 3 až 4 roky, tedy od jeho 12 nebo 13 let.

„Většinou to byl tichý kluk, v kabině se moc neprojevoval. Nevyčíníval, že by dělal šaškárny v kolektivu, to ne,“ řekl trenér s tím, že ostatní z družstva podle něj měli hochu rádi a v partě byl oblíbený. Jeho otec prý sem tam chodil na tréninky, občas vylezl na mantinel a hochu „školil“. „To ale dělá 70 procent rodičů,“ upozornil trenér s tím, že nezaregistroval, že by chování J. H. nějak vybočovalo.

Z Bečkovic na Baleáry a zpět. Výlet za sluncem dobrodruh zaplatí léty vězení

Krimi

Trenér si nevzpomněl ani na to, jestli hoch míval z hokeje nějaká zranění. Podotkl ale, že by to nebylo neobvyklé, protože i mladí sportovci se často otlučou při soubojích na ledě nebo o mantinel.

S těžkostmi doma se hoch na hokeji nesvěřoval, trenér nezaznamenal ani změnu chování a ani nic od ostatních v družstvu se mu o poškozeném nedoneslo. „To by mě trklo, kdyby tam bylo něco nestandardního,“ poznamenal trenér, který ale připustil, že malí hokejisté s trenéry řeší osobní záležitosti jen ojediněle.

Seniorka přišla o skoro tři miliony. Investice do ropy a uhlí byly jen podvod

Krimi

O tom, co se mělo dít na hokeji, vypovídali jiní svědci dříve. Například příbuzná zemřelého popsala, že byla svědkem scény, kdy otec na chlapce na hokeji řval vulgární nadávky. Dlouholetá kamarádka zase měla být svědkem scény, kdy muž dal po prohraném zápase hochovi pěstí před dalšími rodiči.

REKLAMA

GLS PODLE VAŠICH PŘEDSTAV.

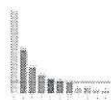
Náš konfigurator vám pomůže s jejich realizací.

[Konfigurovat](#)

Mercedes-Benz

Obžalovaný měl chlapce po rozvodu s jeho matkou ve vyhradní péči. U soudu se rozhodl nevypovídat, hlavní body obžaloby ale v principu odmítl už v přípravném řízení. V něm podle čtených protokolů řekl, že synovi jen občas z výchovných důvodů nadával, ale že by ho třeba škrtil či bil pěstmi, to ne. „Občas jsem mu dal

Volební aktuality a průzkumy

Válka na Ukrajině: Nejnovější zprávy

Je to kampaň! Jaké metody používají čeští politici

[Domů](#) > [Zprávy](#) > [Litoměřicko](#)

Otec z Roudnice týral hocha, který skočil pod vlak, rozhodl litoměřický soud

Pro předplatitele

Okresní soud v Litoměřicích rozhodl v kauze týrání svěřené osoby

Jaroslav Balvín | 3. 3. 2025

Jednapadesátiletý Roudničan dostal za týrání svěřené osoby podmínku. Možná se odvolá.

Dlouho se táhnoucí kauzu, ve které zazněly desítky svědeckých výpovědí, dnes, v pondělí 3. března, rozřešil litoměřický okresní soud. Jednapadesátiletý J. H. z Roudnice nad Labem je podle rozsudku vinen, že nepřiměřeně trestal svého syna po dobu pěti let až do jeho sebevraždy v nedožitých 15 letech v roce 2021.

Co se v článku dále dočtete:

- [Proč je kauza atypická?](#)
- [Na koho sváděl chlapec svoje modřiny?](#)
- [Proč obžalovaný nedostal vyšší trest?](#)

Soudkyně Jana Satrapová prakticky v úplné shodě s obžalobou státní zástupkyně Věry Šípalové při vynášení verdiktu popsala, že J. H. bil chlapce pěstmi do břicha a ramene, zlomil mu nos, škrtil ho a držel mu pistoli u hlavy. A to především kvůli horším školním výsledkům, než si u hocha představoval během doby, kdy chodil na druhý stupeň základní školy v Roudnici nad Labem a pak i do prvního ročníku střední školy v Ústí nad Labem. Ve stejné době chlapec hrál také hokej v Litoměřicích.

Obžalovaný J. H. dnes dostal trest 3 roky vězení, podmíněně odložený na zkušební

Předplatte si **deník**

Benefity

ZDE

REKLAMA

dobu 5 let. Po krátké poradě se svou obhájkyňou Kateřinou Kudrnovou si muž nechal lhůtu na případné odvolání, rozsudek je tak nepravomocný. Odvolání je pravděpodobné, v závěrečné řeči totiž obhajoba požadovala úplné zproštění obžaloby. J. H. vinu v přípravném řízení popřel. V hlavním líčení k věci nevypovídal, rozporoval ale svědecké výpovědi kamarádů o chlapcových modřinách i obavách. Žádost reportéra Deníku o vyjádření k rozsudku po skončení dnešního líčení muž odmítl.

Zcela atypická kauza

Předsedkyně senátu dnes označila případ za zcela atypický v tom, že soud neměl k dispozici poškozeného, kterého by k věci mohl vyslechnout. Přesto se senát domnívá, že vina obžalovaného J. H. byla bez jakýchkoli pochybností plně prokázána. Klíčovými důkazy byly svědecké výpovědi, kdy k věci podobně hovořila řada z téměř 30 svědků, kteří se přitom často navzájem neznají. O tom, že měl otec despotické chování v krvi, svědčil i znalecký psychologický posudek o jeho povaze od Gabriely Léblkové a Jindřišky Záhorské. Ty popsaly jeho individualistickou osobnost s prvky egocentrismu, impulzivitu a iritabilitu.

Ohnivé ráno na Litoměřicku. Plameny pohltily dům v Prackovicích nad Labem

Litoměřicko

REKLAMA

Blízcí kamarádi, spolužáci a spoluhráči z hokeje pak u soudu popisovali, že se hoch netěšil domů, nebo se tam vyloženě bál kvůli vidině otcova bití. Míval také dost často na těle modřiny, neodpovídající úrazům z hokeje, který hrál. Občas se

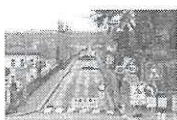
LITOMĚŘICKÝ
deník.cz

Zprávy Sport Podnikání Názory Magazín Podcasty Miminka O Deníku Speciály Sou > ≡

Zprávy Litoměřicko Zokolí Energie Krimí Nehody Volný čas Češi v číslech Čtenář reportér Česko a svět Voda >

komentovala soudkyně.

Chlapec modřiny někdy sváděl na dobytek, který jeho otec choval. Aby nebyly vidět, chodil se často převlékat na trénink i na tělocvik na záchod a měl prý také nepřiměřeně úhybné reakce, když se v jeho blízkosti třeba jen z legrace někdo napřáhl. Jednomu kamarádovi se chlapec svěřil, že má sebevražedné myšlenky a že je psychicky na dně. Třídní učitelka chlapce ze základní školy o týrání nevěděla, ale uvedla, že chlapec byl extrémně citlivý na to, když dostal horší známku než výbornou, i když to byla jen dvojka. To mu pak dokázalo dobrou náladu otočit o 180 stupňů.

Roční uzavírka mostu v Roudnici startuje. Pěší mají přístup omezen

Litoměřicko

Chlapce v kritickém období vychovával téměř výhradně otec a své matce se s bitím nesvěřil. I ta ale vypovíдала o tom, že u něj zaznamenala zlomený nos a krvavé oko, kdy chlapec na její otázku, co se mu stalo, reagoval podrážděně. Přímou svědkyní vztahu syna s jeho otcem pak byla další, dnes už bývalá družka obžalovaného J. H., která u soudu vypovíдала o surovém bití, škrcení, zlomení chlapcova nosu a jeho následném rovnání tužkami, i o psychickém tlaku. Další svědci mluvili o sprostých nadávkách a urážkách, o zesměšňování poškozeného

VOLEBNÍ PRŮZKUMY

ROK OSVOBOZENÍ

ZBYTEČNÁ VÁLKA

Novinky.cz » Krimi » Desetiletý kluk odmítal vídat otce. Do ústavu s ním, rozhodl soud

Desetiletý kluk odmítal vídat otce. Do ústavu s ním, rozhodl soud

Petr Kozelka, Právo

vybrat autory ke sledování ▾

2386

2. 6. 2023, 7:30

Přímo ze školy putoval do krizového centra v Brně v těchto dnech desetiletý chlapec. Na tři měsíce ho do zařízení poslal místní městský soud, protože hoch odmítal vídat svého otce. Soud tak rozhodl na základě návrhu Orgánu sociálně-právní ochrany dítěte s tím, že pobyt v krizovém centru by ho měl přimět změnit názor na kontakt s otcem.

Ilustrační foto

Poslední rok a půl se hoch s otcem vídal pouze pod dohledem odborníků. Při posledním jednání v květnu soud rozhodl, že nevidí žádný posun: matka je ochotná přijmout jen asistované styky za dohledu odborníků, ale otec už

Chlapec uváděl, že jej štvě, že ho táta neposlouchá a že nikdy nepřizná chybu ze zprávy o asistovaném setkávání

„Předpokládáme, že v neutrálním prostředí se bez ovlivňování nezletilého ze strany matky a současně s odbornou podporou podaří obnovit a zlepšit jeho narušený vztah s otcem. Podle našeho názoru matka v podstatě dlouhodobě usiluje o vyloučení otce z výchovy,“ stojí v návrhu, který má redakce k dispozici.

Právo již několikrát upozornilo na podobná soudní rozhodnutí, kdy na konflikt rodičů doplatilo dítě tím, že bylo soudem posláno do krizového centra nebo dětského domova.

K odejmutí dítěte rodině musí být závažné důvody, připomněl Ústavní soud

Domáci

Soudy přitom graduující situaci často jen sledovaly bez toho, že by důsledně vyžadovaly plnění svých rozhodnutí například formou citelných finančních postihů pro nespolutracujícího rodiče. Jeden z takových případů se dostal před několika měsíci až před Ústavní soud.

Seznam Advertorial

Teplou vodu si vyrábím sám. A vysoké účty mě konečně nepřekvapí

Syndrom zavrženého rodiče

Ten se zastal jedenáctiletého hochy, který byl kvůli vyhrocenému sporu rodičů poslán do diagnostického ústavu.

Ústavní soudci ve zmíněném nálezu poukázali i na důležitost kontaktu soudu s dítětem, tedy aby si sám soudce či soudkyně dítě vyslechli a poučili ho o tom, co se vlastně děje.

V případě desetiletého hochy městský soud návrhu obratem vyhověl, hochy na tři měsíce poslal do krizového centra, změnil mu školu a matce na dva měsíce zakázal styk.

Matka neposílala za covidu dceru půl roku do školy, vyvázla s podmínkou

Krimi

„Režim asistovaných styků nepřináší žádný velký posun v navázání vztahu s otcem, kdy v tomto směru není dostatečná součinnost obou rodičů a jejich sebereflexe. Nezletilý je asistovanými styky stresován. Je zcela pod vlivem matky a dochází u něj nepochybně k vývoji syndromu zavrženého rodiče,“ napsala do rozhodnutí soudkyně.

Soud i sociálka odkazují na ovlivňování hochy ze strany matky, v rozhodnutí ale není zmíněn žádný důkaz, který by to potvrdil. Soud sice odkazuje na znalecký posudek, ale ten hovoří o tom, že „ovlivňování nezletilého ze strany rodičů je neprůkazné“.

Trpělivý postup

Rozhodnutí zmiňuje i zprávu z organizace, kde docházelo k asistovaným stykům. Ta zdůrazňuje potřebu postupovat trpělivě a zmiňuje i situaci, kdy otec nechtěl slyšet, proč je na něj syn naštvaný.

449 Kč

499 Kč

399 Kč

399 Kč

VOLEBNÍ PRŮZKUMY

ROK OSVOBOZENÍ

ZBYTEČNÁ VÁLKA

Novinky.cz » Domáci » V ústavu dítě cestu k otci nenajde, mini soud

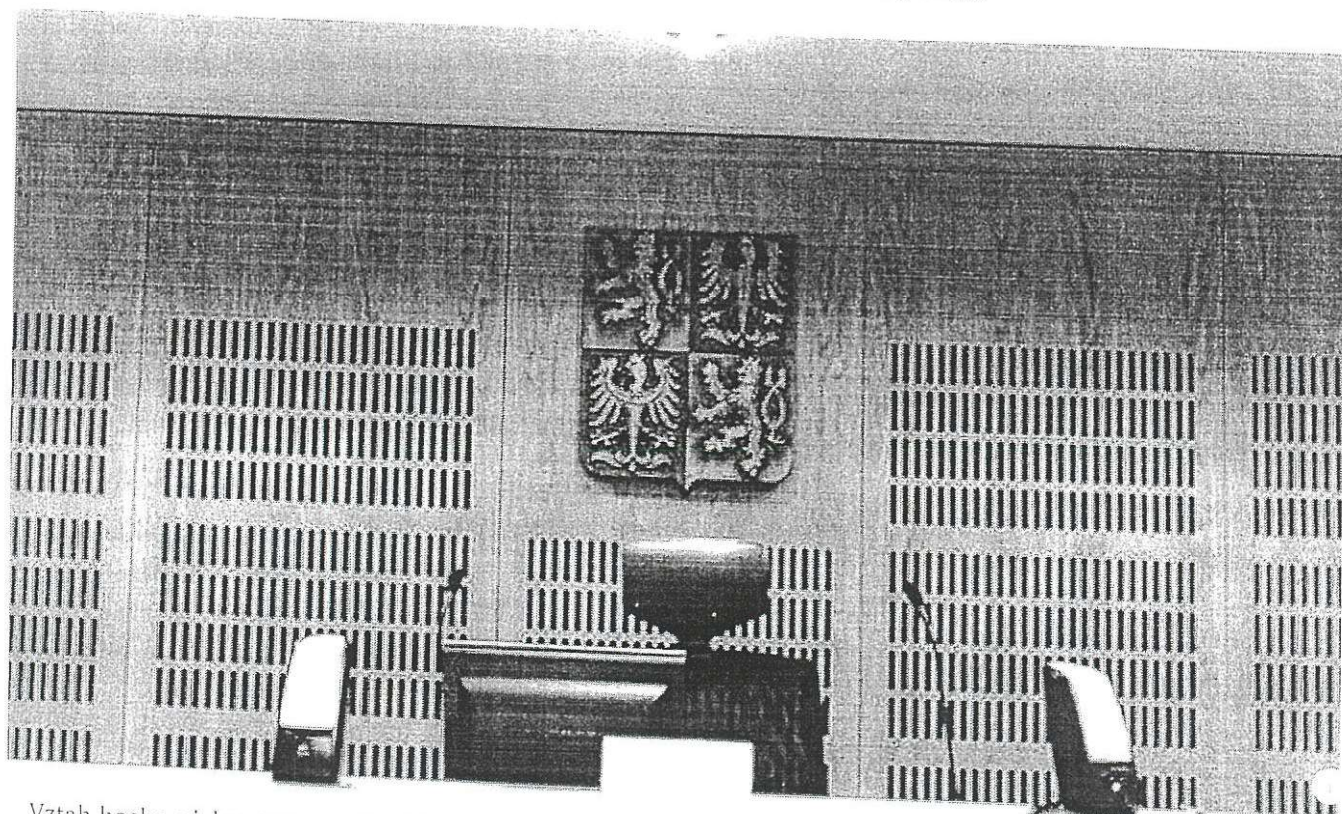
V ústavu dítě cestu k otci nenajde, miní soud

Petr Kozelka
+ sledovat 822

35

18. 6. 2023, 18:25

Před pěti týdny poslal brněnský městský soud do krizového centra desetiletého kluka, aby se tam naučil mít rád svého otce. Hoch do zařízení putoval ihned po verdiktu soudu, přímo do školy si pro něj přišel soudní vykonavatel. Když ale rozhodnutí zrušil odvolací soud, trvalo celý týden, než se hoch z krizového centra dostal, nakonec si pro něj matka musela dojet se svým advokátem a za asistence policie.

Vztah hochs s jeho otcem se zhoršil před rokem a půl, chlapec za ním odmítal chodit a poslední měsíce se tak vídali jen při asistovaných setkáváních. Do toho soud vydal 10. května na návrh pracovnice Orgánu sociálně-právní ochrany dětí předběžné opatření a hochs obratem nařídil na tři měsíce zavřít do krizového centra, změnil mu školu a matce zakázal návštěvy. Sliboval si od toho, že takto hoch najde k otci cestu.

odvezen za asistence policie, až 7. června.

Podle verdiktu odvolacího soudu, který má Právo k dispozici, je zcela nepochybné, že mezi rodiči plane dlouhodobý spor, kterým jejich syn trpí. Jenže ani ze znaleckého posudku neplyne, že by matka syna proti otci štvála, navíc je postoj může být utvářen vzpomínkami na možné incidenty s otcem.

Desetiletý kluk odmítal vídat otce. Do ústavu s ním, rozhodl soud

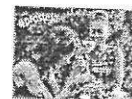
Krimi

„Ani jeden z psychologů, kteří s rodinou dlouhodobě spolupracovali, se nevyjádřil jednoznačně pozitivně k umístění nezletilého do neutrálního prostředí. Naopak tento postup považují za rizikový, když nezletilý vnímá matku jako pevný bod. Rovněž prognóza dalšího vývoje vztahu nezletilého k otci po jeho návratu z neutrálního prostředí zpět do domácnosti je značně nejistá a při nezměněném postoji rodičů může dojít okamžitě k návratu původní situace,“ upozornil odvolací soud.

Seznam Advertorial

Odpovědi na otázky, které vás dlouho zajímaly, ale bály jste se na ně zeptat?

„Při posuzování těchto rizik a současné psychické zátěže nezletilého na straně jedné, s možným profitem z pobytu nezletilého v neutrálním prostředí na straně druhé, dospěl odvolací soud k závěru, že nejsou dány podmínky pro takto razantní postup, jaký zvolil soud prvního stupně,“ konstatoval soud. Kdo by ale čekal, že soudní vykonavatel neprodleně vyrazí a z krizového centra hocha vyzvedne a předá zpět matce, musel by být zklamán. Soudní praxe je totiž taková, že rozhodnutí odvolacího soudu míří nejprve o patro níž k prvoinstančnímu soudu, který teprve verdiktem posílá účastníkům. Do datové schránky matčina advokáta tak verdikt dorazil teprve 5. června.

V Česku zahájil Pappa program pro zlepšení vztahů vězněných otců s jejich dětmi

Domáci

„Zákon říká, že usnesení je vykonatelné okamžikem jeho doručení. Proto jsem krizové centrum uvědomil o tom, že toto rozhodnutí bylo doručeno, a zaslal jsem jim jak samotné rozhodnutí, tak doručenkou z mé datové schránky. Vyzval jsem je přitom, aby nezletilého neprodleně předali do péče matky, neboť odpadl právní důvod k tomu, aby nezletilý setrval v jejich zařízení,“ řekl matčin advokát.

Jenže krizové centrum odmítlo hocha vydat s tím, že kluk domů nepůjde, dokud na verdiktu nebude soudem vyznačena doložka právní moci a vykonatelnost rozsudku. „Napsal jsem krizovému centru mail, ve kterém jsem je poučil o právní úpravě a o tom, že zadržují desetileté dítě neoprávněně. Centrum nicméně nekomunikovalo. Zavola jsem jim tedy. Paní na lince mě znovu zcela neerudovaně přesvědčovala o tom, že potřebuji doložku, vyčítala mi, že volám po pracovní době, nakonec se se mnou odmítla dál bavit a položila mi telefon,“ řekl advokát.

Vše v souladu se zákonem

Podle advokáta tak bylo jasné, že po dobrém to nepůjde. Proto kontaktoval policii, která ihned do centra vyrazila. „Pracovnice centra stále trvala na svém. Policistům jsem popsal problém, předal jim rozhodnutí odvolacího soudu a požádal je, aby zasáhli proti omezování osobní svobody nezletilého a maření úředního rozhodnutí. Pracovnice centra konečně vyvinula aktivitu, nechala zkontrolovat datovou schránku, zavolala advokátní kanceláři, která jim poskytuje služby, a bylo jí doporučeno, aby dítě vydala,“ předešel advokát těžko pochopitelnou situaci.

Kč199

VOLEBNÍ PRŮZKUMY

ROK OSVoboZENÍ

ZBYTEČNÁ VÁLKA

Novinky.cz » Domáci » Devíletý kluk psal Ústavnímu soudu, že nechce být s tátou. Neuspěl

Devíletý kluk psal Ústavnímu soudu, že nechce být s tátou. Neuspěl

Petr Kozelka

+ sledovat 815

529

2. 12. 2024, 21:44 • Brno

Nechci být se svým tátou a mámu vídat jen o víkendech, tak nějak by se dal ve zkratce shrnout požadavek devíletého klučiny, který se ocitl v centru tahanic svých rodičů. Se svým požadavkem se obrátil na Ústavní soud, ale neuspěl. Soud měl za to, že za žádostí ve skutečnosti stojí chlapcova matka.

Ústavní soud

Chlapec se ve stížnosti vymezoval proti rozhodnutí pražského městského soudu. Ten totiž předběžným opatřením rozhodl, že se hoch svěřuje do péče otce, a upravil také víkendový styk syna s matkou.

Jde o taktiku matky, která se snaží prostřednictvím nezletilého dosáhnout prosazení vlastních zájmů

z rozhodnutí soudu

Ani s jedním ale nepochodil. Senát se soudkyní zpravodajkou Danielou Zemanovou totiž za neobvyklou žádostí **neviděl upřímné přání malého dítěte**, ale snahu jeho matky. Soudci stížnost odmítli a verdikt zveřejnili v těchto dnech ve své databázi.

Ústavní soud doplní Řepková

Domácí

„Nejen obsah ústavní stížnosti, ale též vývoj řízení před obecnými soudy, množství dřívějších ústavních stížností podaných jak jménem matky, tak nezletilého stěžovatele, a především pak nízký věk nezletilého nasvědčují tomu, že jde o procesní taktiku matky, která se snaží prostřednictvím nezletilého dosáhnout prosazení především vlastních zájmů,“ stojí v rozhodnutí.

Tip od Seznamu

Klidné čtení bez rušivých nabídek? Vyzkoušejte Seznam bez reklam

Nepomohl ani „mazaný“ postup, kdy hoch podepsal plnou moc advokátce. „Podle Ústavního soudu nezletilý stěžovatel z důvodu stále ještě nízkého věku není schopný plně pochopit smysl soudního řízení, kvalifikovaně vyjádřit vlastní názor na podání ústavní stížnosti, a především vyhodnotit možné důsledky s tímto řízením spojené. Je proto vyloučeno, aby stížnost v tomto případě podal sám nezletilý stěžovatel,“ uvedli soudci.

Ti připomněli, že chlapec je vzhledem k rodičovskému konfliktu zastoupen **kolizním opatrovníkem**. Ten přitom už **dříve uvedl, že s postojem matky nesouhlasí, a připomenul, že matka dlouhodobě otce neakceptuje**, podává různé návrhy i trestní oznámení, avšak nic z toho soudy neshledaly jako opodstatněné.

Chlapec po očkování a chybě lékařů skončil v kómatu. Ústavní soud dal rodičům po 22 letech naději na odškodné

Krimi

♡ Líbí se 452 💬 Diskuze 529

Sdílejte

Deník Právo v novém

Nejdřív jsem šokem rozlila kafe. Nové čitelnější písmo je ale změna k lepšímu.

[Právo](#)

Jedna hlavice na 3 měsíce

Své hlavice byste měli vyměnit každé 3 měsíce. S naším předplatným vám přijdou až domů.

[Philips Sonicare](#)

REKLAMA

Související témata: Ústavní soud | Městský soud v Praze | Stížnost | Rodiče

II.ÚS 1827/24 ze dne 5. 11. 2024

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Jana Svatoňe, soudce zpravodaje Davida Uhlíře a soudce Pavla Šamala ve věci ústavní stížnosti stěžovatelky V. M., zastoupené Mgr. Filipem Haným, advokátem se sídlem Ruběšova 83/10, Praha 2, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. dubna 2024 č. j. 18 Co 115/2024-6782, takto:

Ústavní stížnosti se odmítá.

Odvodnění:

I.

1. Ústavnímu soudu byl dne 25. 6. 2024 doručen návrh na zahájení řízení o ústavní stížnosti ve smyslu § 72 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o Ústavním soudu), prostřednictvím něhož se stěžovatelka domáhala zrušení v zhlaví citovaného rozhodnutí obecného soudu, a to pro vrozený rozpor s jejími základními právy a svobodami.

2. Předtím, než se Ústavní soud začal věcí zabývat, přezkoumal podání po strance formální a konstatoval, že podaná ústavní stížnost obsahuje veškeré náležitosti, jak je stanoví zákon o Ústavním soudu.

II.

3. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 28. 3. 2024, č. j. 60 P 133/2020-6657 bylo o návrhu vedlejšího účastníka J. R. nařízení předběžného opatření ve věci omezení rodičovské odpovědnosti matky nezletilého L. N. R. rozhodnuto tak, že se zamita. K podanému odvolání změnil Městský soud v Praze ústavní stížnosti napadeným usnesením shora uvedené rozhodnutí následujícího soudu, že do rozhodnutí o věci samé o návrhu otcе se nezletilý svěřuje do péče otce. Podle napadeného rozhodnutí je matka oprávněna stýkat se s nezletilým každý týden od pátu 18.00 hod do neděle 18.00 hod s tím.

4. Z odůvodnění napadeného usnesení se podává, že Městský soud sledil vážné ohrožení zájmů nezletilého na jeho zdravotním psychickém a fyzickém vývoji a z toho důvodu přistoupil k úpravě výchovného prostředí nezletilého. Soud uznal, že na straně nezletilého došlo od poslední úpravy (před cca třemi měsíci) k podstatné změně poměrů, kdy měl být nezletilý ze strany stěžovatelky vážně ohrožen na vývoji, neboť tato nerespektovala soudní rozhodnutí, doporučení, výzvy, kterých se jí během opatrovnického řízení dostalo. Městský soud ve věci konstatoval, že rodiče nejsou schopni se dohodnout ani na tom, jaké zdravotnické zařízení bude lékařskou péči poskytovat, ale toliko vyhledávají pěti jimi zvolených zdravotnických zařízení, kde se jim dostalo podpory v náhledu na jejich diagnózu. Stran poranění komuniky nezletilého vzal odvolací soud v potaz matkou

předložené lékařské zprávy, které však byly následně negovány zprávou otce vydanou Thomayerovou nemocnicí v Praze. Pochybnost o závažnosti zdravotního stavu nezletilého vyplývala podle odvolacího soudu též ze zprávy Policie ČR o zásahu dne 21. 3. 2024 v Základní škole X, přičemž byl zdravotní stav nezletilého prošetřen a bylo konstatováno, že nezletilý nejvíce známky zhoršeného zdravotního stavu. Je třeba se pohybovat bez známek poranění končetin, pouze poté co byl dotázan na zranění, chvíli kulhal, přičemž posléze kulhal opomněl. Rovněž třídní učitelka si žádného zdravotního omezení nevěšila a psychologka při pohovoru s nezletilým vyjádřila počezení, že nezletilý zranění toliko předstírá. K tomu odvolací soud poukázal na stanovisko stěžovatelky, která se listinnými důkazy snaží prokázat opak. Za problematické považoval odvolací soud též tu skutečnost, že stěžovatelka nespouštěla se soudy určenou psychologickou, byť souhlas matky s poskytováním péče nezletilému byl nahrazen rozsudkem soudu. Ze zpráv psychologů podle městského soudu vyplývá, že matka nezletilého instruovala, jak se v ordinaci má chovat, ukázala nezletilému zprávy psychologů určené soudu. Z těchto důvodů psychologka dospěla k závěru, že matka s největší pravděpodobností manipuluje s dítětem proti druhému rodiči, nepodporuje péči o jeho zdraví a zneužívá dítě k dosažení vlastních cílů. Již v předchozích soudních rozhodnutích, jak opatrovnických, tak i odvolací soud považoval psychoterapeutickou léčbu nezletilého za urgentní. Odvolací soud vzal ve svém rozhodnutí v potaz zprávu OSPOD, podle níž by měl soud zvážít, zda nejsou splněny podmínky pro změnu péče formou předběžného opatření, avšak při zachování styku s matkou. Dále odvolací soud přihlídl k sdělení otce, že nezletilý v době, kdy se nachází v péči matky, vykazuje výrazně vyšší počet zameškaných hodin, než je tomu v situaci, kdy se nachází v jeho péči. Městský soud vzal v potaz i to, že matka stále požaduje nahrazení nezletilého, a to i přesto, že ji byla v minulosti vysvětlena nedobrot a škodlivost takového jednání pro nezletilého. Otec podle městského soudu na rozdílu od matky navazal spolupráci s psychologem, pročez byl sledován mýrný pokrok v léčbě nezletilého. Matka podle zjištění odvolacího soudu znemožňuje nezletilému trávit běžný den s kamarády v kroužcích a ve škole a nedovolí mu prostřednictvím psychoterapeutické péče vytvářet si zdravý a pozitivní vztah ke světu a blízkým lidem. Soud zvažoval i mimléjší opatření, ovšem dospěl k závěru, že matka žádné doporučení zainteresovaných orgánů a osob či rozhodnutí soudů, apely a jiné podněty vedoucí k naplnění postulatů nejlepšího zájmu dítěte nerespektoval. Z výše vyloučených důvodů považoval odvolací soud svěření nezletilého do výlučné péče otce za nejlepší zájem dítěte, neboť mu bude možno poskytovat plnou psychoterapeutickou pomoc, ve které otec

synu podporuje a pravidelně ho na terapie vodi. Současně bude podle soudu zjištěno, že nezletilý bude pravidelně navštěvovat školu a ohlíbené kroužky. Nezletilému bude dovoleno učit si svůj názor na otce, jeho rodinu, školu, spolužáky či psychologa a nebude nikým nahrazen při svém mluvení nebo projevu. S ohledem na přání nezletilého a při vědomí jeho pozitivního vztahu s matkou stanoví městský soud rozsah styku s matkou na dva víkendy v měsíci.

III.

5. Stěžovatelka v ústavní stížnosti namítá, že městský soud rozhodl v rozporu se závěry obsaženými v nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl. US 16/029 ze dne 19. 1. 2010, kterým bylo zrušeno ustanovení § 220 odst. 3 o.s.ř., ve znění účinném do 31. 3. 2011, umožňující odvolacím soudu změnit rozhodnutí o předběžném opatření. Na základě stávající právní úpravy lze tak rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí předběžného opatření potvrdit jako věcně správné nebo zrušit jako vadné. Nikoliv však změnit, jak učinil Městský soud v Praze.

6. Stěžovatelka dále uvedla, že obecné soudy neustanovily nezletilému kolizního opatrovníka. Tím, že došlo k vyhovění návrhu až odvolacím soudem, neměla stěžovatelka k dispozici žádné procesní prostředky, jímž by se mohla touto rozhodnutí bránit. V uvedeném pak spojuje zásah do práva na spravedlivý proces. Podle stěžovatelky nebyla ve věci osvědčena základní podmínka nezbytnosti zatímiti úpravy účastníků. Odvolací soud nepřeložil žádné zvláštní odůvodnění, proč nebyl možný standardní postup ve věci a proč bylo využito institutu předběžného opatření. Stěžovatelce nebyl doručen návrh otce na vydání předběžného opatření, s tímto se seznámila až nahlednutím do soudního spisu. Stejně tak neměla dostatek času na seznámení se s obsahem otceva odvolání. Rozhodnutí městského soudu je podle stěžovatelky založeno na svědci. Odvolací soud ignoroval zdokumentovaný zdravotní stav nezletilého a zanedbání zdravotní péče ze strany otce. V souvislosti s uvedenými poukazala stěžovatelka především na zranění nezletilého při narkotice (otec nezletilému opakovaně sundal z noly fixaci komuniky) a

prerušující bolest uší. Podle nahledu stěžovatelky se otec dopouští na nezletilém násilí, o čemž svědčí hematomy a škrábance na jeho těle. Své výhrady směřovala stěžovatelka též vůči otcem vybrané terapeutice paní Čepelkové, která není oprávněna poskytovat nezletilému jakoukoliv terapeutickou péči. Při projednávání věci městský soud pomínil nejlepší zájem dítěte a nepřihlídl k tomu, že nezletilý má z otce obavu, kterou měl v minulosti opakovaně vyjadřit. V případech, kdy nezletilý pobývá u otce, dostává se mu malých porcí jídla, přičemž podle stěžovatelky otec se k nezletilému a ostatním svým dětem chová odlišně. Nezletilý se tímto jeho jednáním cítí být poskokovan a vylučován z rodinného kruhu. Návrh otce na vydání předběžného opatření je podle stěžovatelky založen nejen na lživých informacích nejen o nezletilém L., ale též o jejím duševním stavu.

IV.

7. Ústavní soud připomíná, že k přezkumu rodinně-právních věcí přistupuje velmi zdrženlivě a do rozhodnutí obecných soudů zasahuje pouze v extrémních případech. Rozhodování v této citlivé oblasti je totiž doménou obecných soudů, které - se znalostí dlouhodobého vývoje rodinné situace a v bezprostředním kontaktu s účastníky řízení a orgánem sociálně právní ochrany dětí - mohou nejlépe poznat a posoudit skutkové okolnosti věci a učinit rozhodnutí, které bude odrážet zájmy rodičů, ale zejména nezletilých dětí.

8. Celkový prostor pro kasační zásah Ústavního soudu je proto v kombinaci s omezeným přezkumem předběžného opatření jako rozhodnutí zatímiti povahy velmi zužen, v důsledku čehož se jeho přezkumná pravomoc soustředí pouze na posouzení toho, zda nejde o extrémní rozhodnutí, které by bylo založeno na lživosti, resp. které by jinak zasahlo do práva účastníka řízení na soudní ochranu.

9. Ústavní soud má za to, že stěžovatelce lze dát za pravdu v tom smyslu, že odvolací soud pochybil, pokud ve svém rozhodování nezhodnotil závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. 16/09 a změnil rozhodnutí nálezceho soudu, čímž prakticky vyloučil možnost podání opravného prostředku proti rozhodnutí, jímž jsou, byť dočasné, upravena práva a povinnosti účastníků řízení. V souvislosti s uvedením však Ústavní soud v minulosti přispěl k prolomení závěru sp.zn. Pl. US 16/029, a to vždy ve zeda výjimečných případech. Lze odkázat např. na usnesení sp. zn. III. US 470/12 ze dne 14. 11. 2013, v němž zrušení předběžného opatření Ústavním soudem představovalo hrozbu přímého, bezprostředního a nadále již nenapravitelného zásahu do sféry možnosti faktického uspokojení v řízení uplatněného nároku. V rodinně-právních řízeních je pak možné uvést např. usnesení sp. zn. II. US 1710/16 ze dne 9. 8. 2016, ve kterém Ústavní soud přistoupil k posouzení kolize mezi právem na uplatnění námitky vůči odvolání proti zamítavému rozhodnutí prvostupňového soudu na nařízení předběžného opatření (tedy práven na rovnost účastníků řízení a práven na spravedlivý proces) a potřebou (zatímiti) úpravy nejen práv a povinností pěstouna ve vztahu k nezletilému, ale v konečném důsledku i úpravy samotných výchovných poměrů nezletilého (změna bydliště v důsledku změny bydliště pěstouna, nástup do MŠ v místě nového bydliště).

10. Odvolací soud tak sice mluže zeda výjimečně i změnil rozhodnutí o zamítnutí návrhu na předběžné opatření, avšak pouze za předpokladu, že řádně odůvodnil naplnění zákonných podmínek pro vydání předběžného opatření (tzn. je prokázána naléhavost zatímiti úpravy poměrů) a s ohledem na konkrétní okolnosti případu předložil zvláštní zdůvodnění, proč nebyl možný standardní postup, např. hrozbu přímého, bezprostředního a nadále již nenapravitelného zásahu do sféry možnosti faktického uspokojení v řízení uplatněného nároku nebo jiné okolnosti, které takový postup podle soudu odůvodňují.

11. Ústavní soud se zabýval především tím, zda z odůvodnění napadeného usnesení lze seznat důvody, které odvolací soud považoval za natolik akutní, že se odchýlil od shora uvedené judikatury Ústavního soudu a sám ve věci rozhodl. Ústavní soud

zájemně vypsal v narativní části svého odvolání hlavní body právní argumentace odvolacího soudu, jejichž sumář jej vedl k takovému postupu ve věci, který z hlediska zásad spravedlivého procesu nelze považovat za zcela bezvadný. Ústavní soud má přitom za to, že prvky legitimizující postup odvolacího soudu lze spatřovat především v té části rozhodnutí, která se týká zdraví nezletilého a nerespektování předchozích rozhodnutí a doporučení. Městský soud vyzvedl, že úprava vzájemných vztahů mezi rodiči a nezletilým se řeší již několik let, čemuž odpovídá též rozsah soudního řízení. Přitom již v předchozích soudních řízeních jak nalézací, tak i odvolací soud považovaly psychologickou léčbu nezletilého za přiléhavý, byť s výše uvedenými výhradami. V situaci, kdy obecní soud považoval potřebu psychologické léčby nezletilého za aktuální již minulostí, lze očekávat, že při nezměněném stavu věci se tato potřeba bude s plynoucím časem stávat naléhavější. Z výše vyloučených důvodů považoval odvolací soud odbornou pomoc nezletilému za jeho nejlepší zájem, přičemž v osobě otce sledal rodiče, který již s nezletilým na terapeutické sezení dochází a je tak tím, kdo je schopen a ochoten nezletilému tuto pomoc zajistit. Z toho důvodu rozhodl o svření nezletilého do jeho péče.

12. Odvolacímu soudu nelze vytknout, že by práva stěžovatelky, co by matka nezletilého, byla zcela pomínuta. Je tomu tak proto, že výrokem, jímž došlo ke svření nezletilého do péče otce, bylo rozhodnuto také o styku nezletilého s matkou. Tento sice nedosahuje takového rozsahu, jako předchozí asymetrická střídava péče, nicméně odpovídá běžné praktikované rozsahu styku (dva víkendy v měsíci). V souvislosti s uvedenými považuje Ústavní soud za přiléhavé poznamenat, že střídavá péče představuje zejména nejstabilnější formu styku, která klade na oba rodiče zvýšené požadavky stran jejich vzájemné komunikace a pochopení pro odlišné názory druhého rodiče.

13. Namítá-li stěžovatelka, že nezletilý nebyl v řízení před obecními soudy zastoupen opatrovníkem, lze ji odkázat na obsah odvolacího nalézacího (odst. 3) a odvolacího soudu (odst. 7). Spadající stěžovatelka pochybení obecních soudů v tom, že ji nebylo doručeno odvolání otce proti zamítnutí předběžného opatření, odkazuje Ústavní soud na svoji ustálenou judikaturu (např. nálezy ze dne 26. 9. 2005 sp. zn. IV. US 310/05 (N 180/38 SbNU 443), ze dne 25. 1. 2007 sp. zn. III. US 639/06 (N 15/44 SbNU 193) nebo ze dne 25. 4. 2012 sp. zn. I. US 3428/11 (N 90/65 SbNU 213)), v níž se mimo jiné vyslovil k problematice ustávené soudního vykladu § 210 odst. 1 o. s. ř. z něhož vyplývá, že soud není povinen doručovat opis odvolání anižby proti níkoliv meritorním rozhodnutím ostatní účastníkům řízení, a to z hlediska potenciálního rozporu s ustávené zaručení právem účastníků řízení předložit své argumenty k podánímu odvolání protistrany, jako součásti "spravedlivého" procesu ve smyslu čl. 37 odst. 3 Listiny, což však neznamená, že tak soud prvního stupně nemůže učinit na základě úvahy (ustávené souladné) o vhodnosti a účelnosti takového opatření s ohledem na okolnosti případu či specifikum věci. Ze sdělení stěžovatelky vyplývá, že tato se o podání odvolání dozvěděla dva dny před vydaním napadeného usnesení, ovšem již nestihla reagovat. K tomu lze uvést, že v případě, kdy předmetem řízení byl návrh na vydání předběžného opatření, bylo lze očekávat, že odvolací soud rozhodne promptně a bez zbytečného odkladu.

14. S ohledem na výše uvedené proto Ústavní soud dospěl k závěru, že s přihlídnutím ke konkrétním okolnostem nyní projednávaného případu je nutné před ochranou procesních práv stěžovatelky upřednostnit potřebu její nejlepší zájmy nezletilého zde v rámci zauní úpravy jeho výchovných poměrů prostřednictvím předběžného opatření městského soudu. Ústavní soud vnímá stěžovatelkou přednesenou právní argumentaci, ovšem s jejím hodnocením by se měly primárně zabývat obecní soudy. V této souvislosti Ústavní soud znovu připomíná zauní charakter takového procesního rozhodnutí, a proto tvrzení obou stran sporu, že strany stěžovatelky předkládány i v ústavní stížnosti, mohou být do budoucna předmetem řízení ve věci samé před obecními soudy, v němž bude stěžovatelce dán dostatečný prostor pro uplatnění svých námitek i důkazních návrhů. Odebný procesní prostor stěžovatelce škýta i postup podle ustanovení § 77 odst. 2 o. s. ř. v každém případě však budou obecní soudy vždy povinny svá rozhodnutí činit s přihlídnutím k nejlepšímu zájmu nezletilého dítěte (ve smyslu čl. 3 Úmluvy o právech dítěte). Ostatně ten by však měl mít na paměti všichni účastníci sporu, řešeního v nyní přezkoumávaném řízení před obecními soudy.

15. S ohledem na výše uvedené proto Ústavní soud ústavní stížnost mimo úsmí jednání bez přitomnosti účastníků odmítl podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu jako návrh zjevně neopodstatněný.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2024

Jiří Svatoň v. r.
předseda senátu

1) Ondra

BLESK KRIMI

Politika

Události

Svět

Epicentrum

Počasí

Ondra (†15) před smrtí volal o pomoc na Facebooku: Kamarádi nechápou, co se stalo

Autor: dce - 2. února 2018 • 11:16

Sdílejte:

Tragicky skončilo pátrání po pohřešovaném Ondrovi H. ve čtvrtek v podvečer.

Ondra ráno nedorazil do školy a nechal po sobě jen dopis na rozloučenou. Policie ho našla mrtvého. **Patnáctiletý chlapec na sociálních sítích sdílel depresivní obrázky.**

Možná právě tak chtěl dát najevo, co se v jeho hlavě odehrává.

Ondrovi přátelé nemohou uvěřit, co se s jejich kamarádem stalo. Jejich sociální sítě se plní smutnými vzkazy a plačícími emotikony. „**Ted' tam nahoře je a směje se, jak se tu trápíme a on je v pohodě a nemusí nic řešit,**“ napsala Andy.

Ondra ve čtvrtek odešel do školy, tam už se ale neukázal. **Stavil se u kamaráda, kde nechal dopis na rozloučenou a zmizel. Jeho otec nahlásil pohřešování kolem poledne, policisté mladíkovo tělo našli v podvečer téhož dne. Už mu nemohli pomoci...**

Co se přesně stalo, není jasné, policie odmítá sdělit bližší informace. Chlapec si s sebou ráno měl ovšem vzít batoh s horolezeckou výbavou.

K teorií, že si Ondra vzal život sám, kromě dopisu na rozloučenou přispívá i fakt, že na sociálních sítích sdílel v minulosti depresivní fotografie, někteří lidé se ale domnívají, že za sebevraždou mohlo stát i vysvědčení, které se ve čtvrtek ve školách rozdávalo.

2) Sebevražda –

15letý chlapec v Prokopském údolí

Tragický konec pátrání: Mladík (+15) spáchal sebevraždu, policisté ho našli nedaleko Prokopského údolí

28. října 2023 • 06:37

Sdílejte

Obrovská tragédie! Policisté v pátek odpoledne začali pátrat po patnáctiletém mladíkovi z Prahy. Ten se svěřil svému kamarádovi, že chce spáchat sebevraždu. Pátrali policisté, strážníci i policejní vrtulník, bohužel se stalo to, čeho se všichni obávali. Mladíka bez známek života našli nedaleko Prokopského údolí.

„Od dnešního odpoledne jsme pátrali po patnáctiletém chlapci, o kterém jsme přijali oznámení, že chce asi spáchat sebevraždu. Do pátrací akce bylo nasazeno několik desítek policistů, policejní vrtulník a kolegové z městské policie,“ uvedl policejní mluvčí Jan Daněk.

„Ti hledaného během odpoledne našli nedaleko Prokopského údolí bez známek života, kdy podle všeho spáchal sebevraždu. Vzhledem k věku poškozeného je toto vše, co můžeme k události sdělit,“ dodal Daněk.

Ořes v Řeporyjích: Novotný odstoupil z funkce starosty, chystá se na vězení

Dva mrtví po střelbě v Kostelci nad Černými lesy...

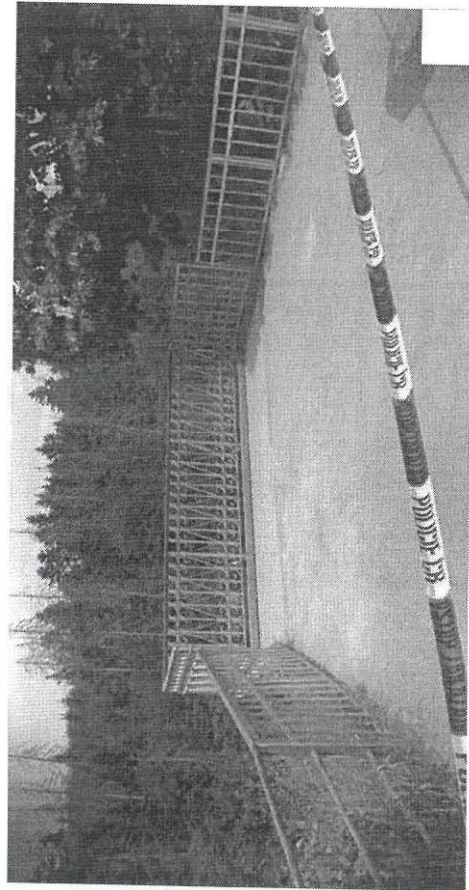
EXKLUZIVNÍ výzkum: Spolu ztrácí po bitcoinové aféře...

Izrael zaútočil na obytný dům v Teheránu. Nepřežilo...

Další tragédie v Macoše, letos už sedmá smrt. Policie zná i motiv skoku matky s dvěma dětmi

Téma: Krimi • Michal Janotka • 23. dubna 2024 17:03

Ořes v Řeporyjích: Novotný odstoupil z funkce starosty, chystá se na vězení

V propasti Macocha vyhasl v pondělí další život. Jen od začátku roku jde už o sedmou sebevraždu. Podle policistů je číslo alarmující a oproti předchozím letům jde o výrazný nárůst. Asi vůbec nejmutnější případ se u legendární propasti odehrál minulý rok, kdy do ní skočila žena se dvěma malými dětmi. Policisté důkladně vyšetřování tohoto tragického případu nyní ukončili. A znají i motiv hrůzného činu.

reklama

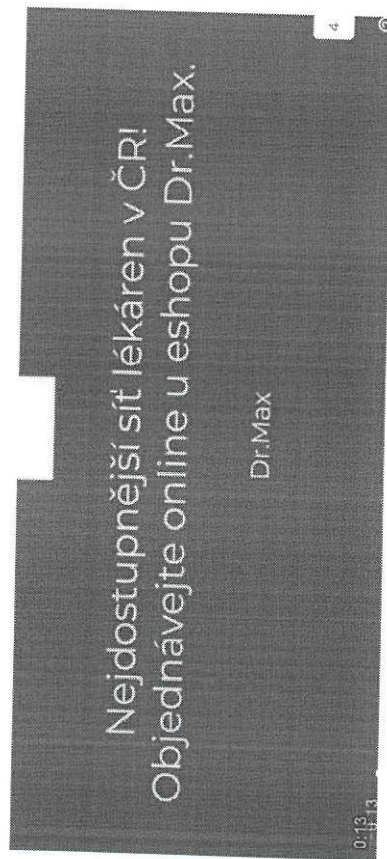
Ceny bytů teď letí nahoru

Mnoho majitelů podceňuje hodnotu své nemovitosti. Ověřte si tu svou ihned!

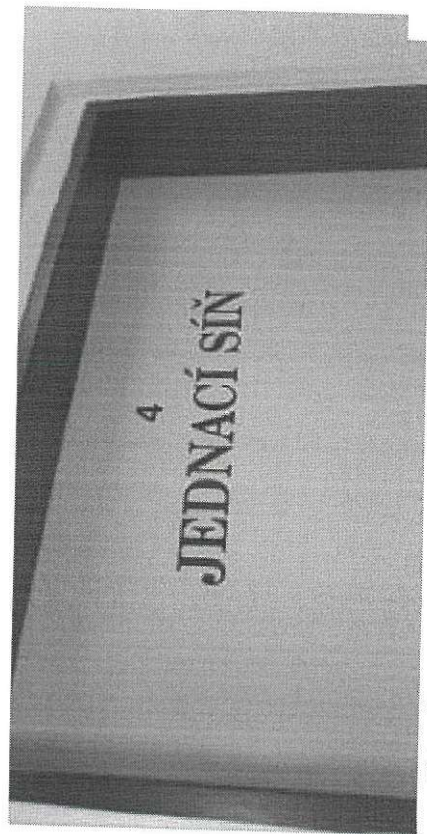
Sedm. Právě tolik lidí už letos ukončilo svůj život skokem nebo pádem do 138 metrů hluboké propasti Macocha. Poslední případ se odehrál v pondělí. Ráno tam našli průvodci těla 35letého muže ze Zlínska. Jen o pár dnů dříve u Horního můstku ukončil svůj život i dozorce z kuřimské věznice. Těsně před pádem se ještě zastřelil svojí legálně držanou zbraní.

Otřes v Řeporyjích: Novotný odstoupil z funkce starosty, chystá se na vězení

ČTĚTE TAKÉ: [Děti nemají umírat, na to neexistuje omluva. Tragédie u Macochy rozzlobila Čechy na síťích](#)

Podle psychologů je Macocha místem unikátním a zvláštním. „V povědomí lidí to je. Lidé vědí, že se tam páchají sebevraždy. Roli hraje i to, že je to jakási jistota a konec konců i to, že je to o samotě, že tam má člověk „soukromí“. Je to něco jiného, než kdyby čin spáchal třeba ze střechy domu,“ popsal pro CNN Prima NEWS psycholog Jiří Brančík.

9 fotografií

Otřes v Řeporyjích: Novotný odstoupil z funkce starosty, chystá se na vězení

Asi nejsmutnější případ se na Macose odehrál loni na začátku letních prázdnin. 30letá žena z Olomoucka skočila do propasti i se svými dvěma malými holčičkami. Obrovskou tragédií tehdy u Horního můstku připomínal jen opuštěný kočárek. Snad každý v republice si tehdy kladl tu stejnou otázku: Proč to žena udělala? Proč s sebou vzala i své dvě bezbranné děti?

„Tyto případy bývají poměrně ojedinělé, nevyskytují se tak často. Důvody mohou být různé, někdy je to přítomnost vážného psychického onemocnění, psychóza, kdy jsou přítomné bludy, halucinace. Někdy má žena potřebu pomstít se, bývá to při sporech o dítě nebo když ji opustí partner či manžel a ona má pocit, že ho musí potrestat. To, že zabije jenom sebe, by mu tak vadit nemuselo, ale trpět bude, když s sebou vezme i ty děti,“ dodal Brančík.

Hrály roli rodinné a psychické problémy?

Kriminalisté tehdy na případu pracovali několik měsíců a nyní mají konečně hotovo. „Tragický případ z loňského června kriminalisté prověřovali jako dvojnásobnou vraždu a sebevraždu, po důkladném prověrování byla věc odložena,“ uvedl k případu mluvčí PČR Jiřimoravského kraje Pavel Šváb.

Žena po sobě zanechala dopis na rozloučenou, ve kterém své jednání vysvětlovala. Podle informací Krimi zpráv tak policisté znají motiv jejího hrůzného činu. Veřejnost se ho ale pravděpodobně nikdy nedozví. Ve hře nicméně měly být rodinné i psychické problémy.

MOHLO VÁM UNIKNOUT: [Další tragédie u propasti Macocha. Skočil do ní dozorce věznice, před pádem se zastřelil](#)

Fwd: FW: Prosba o informace - statistika

Od Michaela Klofcová <m.klofcova@linkabezpeci.cz>

Datum Po 12. 5. 2025 10:07

Pro zuzana_andreatta@outlook.cz <zuzana_andreatta@outlook.cz>

Hezký den Zuzano,

z Vašeho mailu není patrné, zda informace poptáváte jako novinář, student pro svou práci či obdobně. Veřejně dostupné informace ohledně našich statistik uvádíme vždy v tiskové zprávě, mrkněte sem: [Microsoft Word - TZ Linka bezpečí statistiky roku 2024.docx](#)

Naše statistiky zpracovávají určité okruhy témat, ale nejdou do takového detailu, že bychom evidovali konkrétní motivace nebo konkrétnější případy např. *rodiče nejsou spolu, dítě musí za druhým rodičem, necítí se dobře... rodiče si ubližují navzájem..*

Z podrobnějších statistik, které zpracovávají téma "rodina" jsou nejčastějšími konzultacemi a intervencemi podtémata "rodinná komunikace" (1441 kontaktů za minulý rok), poté nepochopení ze strany rodičů (1049), strach a obavy z jejich reakce (736). Rozvod rodičů zazněl v komunikaci s našimi klienty na Lince bezpečí v loňském roce jako téma cca ve 400 případech, hádky mezi rodiči 358 případů.

Násilí na dětech: Syndrom CAN (tělesné, psychické i sexuální týrání) se v loňsku objevil v 2433 případech, není ale určen rozpad, že muselo jít o týrání přímo ze strany rodičů nebo jednoho z rodičů - tato témata tvoří 5 % všech kontaktů na Lince za loňský rok.

Psychické obtíže (které zmiňujete zřejmě pod pojmem "už nemůže dál") jsou nejčastějším tématem na Lince bezpečí - 38% všech kontaktů, v součtu přes 20 000 za rok. Patří sem sebevražedské myšlenky i pokusy, sebepoškozující tendence, také úzkosti, deprese. Jen to prosím neformulujme, že děti a dospívající ve všech těchto případech "už nemohli dál". Jednoduše se na nás obracejí v případech, kdy se necítí psychicky komfortně.

Více info najdete v tiskové zprávě za loňský rok

krásný den

From: Zuzana Andreatta <zuzana_andreatta@outlook.cz>

Sent: Friday, May 9, 2025 8:59 PM

To: info@linkabezpeci.cz

Subject: Prosba o informace - statistika

školařská redakce

Sebevražedných hovorů od dětí máme denně několik, říká Kubíková z Linky bezpečí

Zdroj: TN Live

TN LIVE
12. 6. 2025, 17:37

Pozvání do pořadu Školní hlášení na TN Live přijaly Zuzana Kubíková, krizová interventka a rodinná terapeutka z Linky bezpečí, a Olga Kučerová, školní psycholožka a první místopředsedkyně Asociace školní psychologie. Tématem byl horšíci se stav psychiky dětí.

ZPRÁVY

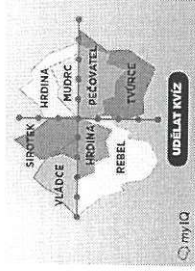
TN LIVE

POŘADY

SPORT

Linka bezpečí má e-mail, chat a telefon. Na telefon je možné volat 24 hodin denně, chat funguje každý den ve dvou časových intervalech. "E-mail odpovídá se zpožděním, ale denně je to kolem 400 kontaktů," nastínila Kubíková.

Hovory jsou různé dlouhé, některé se počítají na minuty, jiné ale přesahují hodinu. Nejčastějším tématem, se kterým se děti na Linku bezpečí obrací, jsou psychické potíže.

"Já, když jsem sama začínala víc než před 20 lety na Lince bezpečí, tak sebevražedný hovor, a řekněme si na rovinu, že Linky důvěry byly založeny právě z takových důvodů, volání o pomoc nebo sebevražedné hovory, tak konzultant na takový hovor nějakou dobu čekal, třeba i pár měsíců. Dneska kolegové, kteří nastupují, těch sebevražedných akutních hovorů řeší několik denně," srovnala.

ADVERTISING

Co se týče sebepoškození, jejich počet se začal zaznamenávat v roce 2010. "Což je mimořádně vysoký počet, kdy se dětem dostaly chytré telefony do rukou, tudíž i ty sociální sítě, tak v té době to bylo zhruba 200 hovorů za rok. A minulý rok už jsme byli na pěti tisících," přiblížila.

Souběžně obzoh

Šikany i agrese na školách přibývá. Dívky jsou zdludné, hoši brutální, řekly expertky

6. 3. 2025 TN LIVE

Podle Kubíkové to ukazuje i na to, jak jsou tato témata v mlácích generacích silná. Dodala, že podle výzkumu Univerzity Palackého v Olomouci má 40 % dětí mezi 11 a 16 lety zkušenost se sebepoškozováním.

Na Kučerovou směřovala otázka, zda podle ní psychické problémy dětí vznikají spíše v rodinném prostředí, či ve škole. Podle ní to ale úplně oddělit nejde.

ZPRÁVY

TN LIVE

POŘADY

SPORT

Alarmující statistiky policejního prezidia: Vloni spáchalo sebevraždu 46 dětí, nejmladšímu bylo 10 let

Illustrace foto (důra - Praha) /
Autor: Břetislav Čížek, A. Čížek / 2023 • 15:22

Sdílet f x

Policejní prezidium zveřejnilo nové alarmující informace ohledně dětí, které se rozhodnou sáhnout si na život. Zatímco předloni jich bylo 38, minulý rok už 46. Další stovky se o sebevraždu pokusily, další tisíce volaly o pomoc se sebevražednými myšlenkami.

Během loňského roku se dobrovolně rozhodlo ukončit svůj život více než 1500 lidí. Bohužel tři procenta z toho tvořily děti do osmnácti let. Mluvčí policejního prezidia Ondřej Moravčík pro server [Novinky.cz](#) upozornil na skutečnost, že v přepočtu na 100 tisíc dětí jde o vůbec nejvyšší číslo od roku 2011. Podle něj se jedná o dlouhodobý růst dětských sebevražd.

V roce 2024 si život vzalo 45 dětí. **O rok dříve jich bylo 38.** Policejní prezidium ale dále upozornilo, že další stovky dětí se o sebevraždu pokoušely a tisíce volalo o pomoc na tísňové linky, že mají sebevražedné tendence.

Nejčastější způsob, jak odejít z tohoto světa, volí děti oběšení nebo skok pod vlak. Většinou se jedná o věkovou kategorii mezi 13 až 16 lety a převládají spíše chlapci. Těch si vloni vzalo život 31, nejmladšímu bylo pouhých 10 let.

„Může to souviset s tlaky, kterým ve společnosti čelí. V tomto období také procházejí fází sebeurčení, dále mají stres z ukončení základní školy a přechodu na střední. Nicméně přesné příčiny neznáme, protože neexistují data,“ dodává ke smutným statistikám mluvčí policejního prezidia.

Na vrstující problém se zaměřila i vláda. Ta v tomto týdnu jednomyslně schválila soubor opatření Bezpečné dětství. Ten přináší komplexní, systematický a jednotnější přístup k prevenci násilí, uvedla na síti X vládní zmocněnkyně pro lidská práva Klára Šimáčková Laurenčíková.

Mezi opatření patří například nepřetržitý provoz Linky bezpečí nebo zřízení center duševního zdraví pro děti a adolescenty. **Cílem programu, který představil v týdnu ministr vnitra Vít Rakušan (STAN), je pokles kriminality a počtu sebevražd u dětí, ale také snížení násilných projevů ve společnosti.**

dobrý den, prosím vás o Vaše zkušenosti - odpovídejte klidně anonymně, důležitá je upřímnost:

mám otázky pro ty z Vás, kteří mají střídavou péči:

- co vám dítě říká (s čím se světuje) ohledně střídavé péče? rozumějte - vyhovuje mu to/ nevyhovuje a proč?
- jak se dítě projevuje po návratu (zájímá mě jak je na tom psychicky, s čím se vám světuje)
- jak se dítě projevuje před odchodem k druhému rodiči (co ho trápí, s čím se vám světuje)
- máte péči 50/50?
- snažíte se dosáhnout změny péče? co vám soud a ospod řekl?
- věk dítěte

dekuji

Výběr odpovědí (kompletní seznam po anonymizaci lze předložit), dotazník červen 2025:

1) Výhradní péče druhého rodiče

Velmi špatné zkušenosti s OSPOD, vše pro otce. Syn vypovídal, u soudu, že chce být s mamou. Verdikt výhradní péče otce, matka víkend 1x za 14 dnu

2) Střídavá péče

Dítě na výslechu řeklo soudkyně, že u táty chce být 1 nebo 2 noci. Soud řekl, že nevidí důvod směřovat na 7/7, zatím se mi daří držet nerovnomernou střídavku. Dítě má uzlostné a depresivní stavy, zlost si vybíjí ve škole a ospod jediné co umí je vyhrožovat výchovným ústavem. Takže asi tak.

5 d To se mi líbí Odpovědět

 Zuzana Andreatta Autor

nerovnoměrná střídávka - můžete prosím specifikovat jak to konkrétně máte? kolik vy a kolik otec?

5 d To se mi líbí Odpovědět

 Zuzana Andreatta Top přispěvatel

Zuzana Andreatta každý týden jiný počet dnů u otce, jeden týden jedna noc, druhý týden 4 noci. Píšu schválné noci, protože záleží zda jako den počítáte i část dne kdy otec dítě vyzvedává ne o dává do školy

3) Výhradní péče matky

Tak třeba konkrétně: já mám ve výhradní péči. Na Ospodu tvrdil jak se těší na to až si to spolu se synem užiji až budeme bydlet každý zvlášť, a podívejte, dneska 3 měsíce od rozvodu co 14 dní mění plány, mě je samozřejmě úplně překope stylem že nemá hlídání nebo protože jsem rozvod chtěla (mimojině v manželství by to bylo horsí, při tom bych nevytáhla paty z baru), dneska hlas že chce stridavku ...kvůli penězům jistě, z jiného důvodu to ani být nemůže když dokázal za 3 měsíce syna udát jinde, nebo vrátit na rychlo, jakákoliv dohoda není 100%. Chtěla jsem plán na týden dopředu. Dodnes nemam ani jeden, vyzvedává si syna jak jsem to vyhovuje, rozhodně nepocita že máte někde program a že se vrátit nemůžete.

4) Společná péče:

př. 1

Narcis. Prakticky to fungovalo, ze neustále rušil dny, kdy je měl mít. Ani ko nedal vědět, ze si je vezme nebo nevezme. Absolutně nemožný cokoliv s detmi plánovat. Odmítal a dále odmítá se jakkoliv podílet na financích. Dceři jsem musela zřídit platební kartu. Odmítal jim dat i na bus, když byly děti u něj. Casem i jidlo si musely hradit děti samy, plus nákupy jemu. Čekáme na soud o úpravu pece

př. 2

Mý máme společnou péči...syn tenkrát 11 let...je na něm kdy , jak dlouho chce u koho být, nemůžeme ho nutit... takže je to na něm... domluví se s otcem a je s ním...chce být se mnou je u mě...domlouváme se s otcem jen co se týká akcí,aby se nám to třeba nekrylo...funguje to dobře...u společné péče se neplatí alimenty...ale v tomhle případě si taky nemůžu stěžovat, platíme větší částky na půl...jinak syn je z 90% víc u mě...otec už prokouknul a ten teď vlastně nemůže nic, když k němu syn nechce, když on si poručí...

11 To se mi líbí Odpovědět Upraveno

 Zuzana Andreatta Autor

jak prosím řešíte výživné na dítě?

11 To se mi líbí Odpovědět

1 t To se mi líbí Odpovědět

★ Aktivní přispěvatel

Zuzana Andreatta ještě jsem to tam dopsala...alimenty se neplatí...my platíme akorát vyšší částky na půl po domluvě...u nás to funguje dobře...já s ním nemusím být prakticky vůbec v kontaktu jen minimálně...

1 t To se mi líbí Odpovědět

Zuzana Andreatta Autor

děkuji moc za sdílení, pokud je to tak, že je syn z více než 90 % u vás, tak ale vlastně je fakticky ve výhodě otec, protože nepřispívá vůbec na výživu (jen na mimořádné vyšší výdaje), ale chápu, proč vám to nevadí...soudní tahanice, risk střídavé péče. Důležitý je pro vás klid pro vás a dítě. Chápu to dobře?

★ Aktivní přispěvatel

Zuzana Andreatta Ano chápete to dobře... nechtěla jsem střídavou, kterou chtěl on, protože jsem věděla, že by to syn špatně nesl... máte pravdu stojí ho určitě míň než mě, ale já mu na peníze kašlu...jsem ráda, že je pryč...ale on opravdu koupí oblečení, platíme sport společně, školu, když je syn nemocný, tak mu volá a přiveze co chce, třeba i léky koupí, takže jde spíš o stravu a menší výdaje... občas v tom stále vidím něco jiného, ale jsem ve střehu...

1 t To se mi líbí Odpovědět

Zuzana Andreatta Autor

no něco málo dělat musí, obzvlášť když chťe /či by znovu chtěl střídavku (silná pozice). Pokud by nedělal vůbec nic (neplatil ani vyšší výdaje), nemohl by ji dosáhnout, neprojevoval by fakticky zájem o dítě žádný. Děkuji moc

1 t To se mi líbí Odpovědět